

สรุปรายงาน

การประชุมระดมความคิด

โครงการ

“ เวทิสัทธิด์เด็ก ”

สรุปรายงาน

การประชุมระดมความคิด

โครงการ

“ เวทิสิตธิ เด็ก ”

วันที่ 20 พฤศจิกายน 2532

ณ ห้องประชุมใหญ่ ตึกทำการรัฐสภา

จัดโดย

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร

สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน

คณะทำงานด้านเด็ก

โดยการสนับสนุนจาก

องค์การอนุเคราะห์เด็ก(นอร์เวย์)

คำนำ

ปัจจุบัน ในขณะที่ประเทศไทยกำลังเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า
ในด้านการขยายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมการลงทุนในโครงการระดับมหันต์
ด้วยมาตรการการสงเคราะห์ไอเอ็ม อย่างเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจากรัฐ

ผลตอบแทนที่ได้รับ จะเป็นที่น่าพึงพอใจในตัวเลขอัตราการเจริญเติบโตทาง
เศรษฐกิจที่พุ่งสูงลิบ จนแทบจะทำให้ประชาชนทั้งประเทศเชื่อไปได้ว่า เรากำลังจะกลายเป็นเสือ
ตัวที่ทำไมไม่ช้า

ระหว่างที่กระบวนการเร่งรัดพัฒนาเหล่านี้กำลังดำเนินไปอย่างรวดเร็ว เราทำ
บางสิ่งบางอย่างพลาดหายไปหรือไม่ ? มีอะไรบางอย่างที่เราหลงลืมไปหรือไม่ ?

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร โดยการประสาน
งานร่วมมือเป็นอย่างดีกับสภาองค์การนักศึกษานักเรียนและเยาวชน และคณะทำงานด้านเด็ก ได้จัด
การประชุมใหญ่ระดมความคิดเห็นจากประชาชนทุกสาขาอาชีพจำนวนกว่า ๕๐๐ คน ๕ ห้องประชุมใหญ่
ของรัฐสภาอันทรงเกียรติ ในโครงการ "เวทีสิทธิเด็ก" เพื่อสืบสะท้อนเสียงกู่ร้องของประชาชน
จากซอกมุมต่าง ๆ ของประเทศ ซึ่งเป็นผู้ประจักษ์ประจักษ์กับปัญหาสังคมเรื้อรัง ที่ทับถมกันอยู่อย่าง
แน่นหนามาเป็นเวลานาน

การประชุมครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปแล้วอย่างเรียบร้อย รวดเร็ว และเสียงสะท้อน
จากเบื้องลึกแห่งจิตใจของประชาชนเจ้าของประเทศนี้ ต่อชะตากรรมซึ่งผู้ที่อ่อนแอที่สุดในสังคมกำลัง
เผชิญอยู่ ได้ปรากฏสารอยู่ในรายงานฉบับนี้แล้วอย่างครบถ้วน

๕. เบื้องหน้าของท่านขณะนี้ คือบางสิ่งบางอย่างที่เคยพลาดหายไป และคงจะ
เป็นอะไรบางอย่างที่ท่านไม่อาจหลงลืมอีกต่อไป

เบญจมาภรณ์ นันทนกุล

(นางเย็นจิตต์ รินันท์ ณ อยุธยา)

ประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน

สภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

คำนำ	
กำหนดการประชุม	1
โครงการ	2
คำกล่าวรายงาน	5
คำกล่าวเปิดการประชุม	6
คำกล่าวปิดการประชุม	7
สรุปผลการประชุม การอภิปราย ข้อเสนอแนะ	
สรุปความคิดเห็นของ ศ.ระพี สาคริก	8
สรุปความคิดเห็นของ ศ.นพ.ประเวศ วะสี	10
สรุปความคิดเห็นของ คุณศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์	12
สรุปผลรวมของการประชุม	14
สรุปผลการแสดงมติของที่ประชุม	26
ภาคผนวก 1 รายชื่อต่าง ๆ	
รายชื่อคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน	27
รายชื่อคณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุม	28
รายชื่อผู้ที่อภิปรายแสดงความคิดเห็นในการประชุม	32
ภาคผนวก 2 เอกสารประกอบการประชุม	
สรุปสาระสำคัญของอนุสัญญาฯ	35
รู้ลึกนิด สิทธิเด็ก	37
สถานการณ์ร่างอนุสัญญาสิทธิเด็ก	41
สรุปคำกล่าวของผู้แทนองค์การสหประชาชาติ	46
สรุปคำกล่าวของผู้แทนองค์การเรด บานาร์ (ประเทศไทย)	47
ภาคผนวก 3 บันทึกภาพ ข่าว และบทความที่เกี่ยวข้อง	
บันทึกภาพ ข่าว และบทความที่เกี่ยวข้อง	49

เวที - วาทะ

"เมื่อสังคมตกอยู่ในสภาพอย่างนี้ สิ่งที่ดีงามมากที่สุด
เราจะเห็นชีวิตเล็ก ๆ ที่เติบโตขึ้นมาแล้วเดินตามกัน ไปอย่างเป็นกระแส
ไปเป็นเหยื่อของผู้ใหญ่ ซึ่งน่าเศร้าที่สุด"

ศาสตราจารย์ รมณี สาดรัก

ถ้าประเทศไทยจะเป็นนิรโทษ์
แต่ทอดทิ้งสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก
เราคงจะเป็นนิรโทษ์ชั้นเลว

ศาสตราจารย์ นพ.ประเวศ วะสี

"ในสังคมอุตสาหกรรมนี้ ยังมีเรื่องอีกมากมายเกี่ยวกับเด็กที่เราจะต้องทำกัน
อนุสัญญาฯ นี้จะเป็นแนวทาง เป็นหลักการสำคัญ
ที่จะช่วยให้รัฐบาล และองค์กรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติร่วมกัน"

ศาสตราจารย์ นิคม จันทรวิทุร

กำหนดการประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

วันจันทร์ 20 พฤศจิกายน 2532 เวลา 8.30 - 16.30 น.

๕ ห้องประชุมใหญ่ ตึกที่ทำการรัฐสภา

จัดโดย

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับ สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
และ คณะทำงานด้านเด็ก

- 8.30 น. ลงทะเบียน
- 9.00 น. นิธิเบิด
ประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน
สภาผู้แทนราษฎร (นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา)
กล่าวรายงาน
ฯลฯ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร (นายไสว พัดโน)
กล่าวเปิดการประชุม
- 9.15 น. ศาสตราจารย์ ระพี สาคริก
กล่าวแสดงความเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางที่รัฐ
พึงปฏิบัติต่อ(ร่าง)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
- 9.30 น. รองประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
(นางสาวศรีสว่าง น้าววงศ์แพทย์)
กล่าวแสดงทัศนะเกี่ยวกับ(ร่าง)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
- 9.45 น. ผู้ดำเนินรายการ
เชิญผู้แทนกลุ่มองค์กรต่าง ๆ แลกเปลี่ยน
(คนละไม่เกิน 5 นาที)
- 12.00 น. พักรับประทานอาหาร
- 13.00 น. ผู้ร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น (คนละไม่เกิน 5 นาที)
- 15.00 น. พักรับประทานอาหาร
- 15.20 น. สรุปข้อยุติจากการประชุมระดมความคิด โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- 16.20 น. นิธิเบิด
ประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชนฯ
กล่าวปิดการประชุม
- 16.30 น. ยุติรายการ

โครงการ เวกีสิทธิ์ เด็ก

จัดโดย

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับ สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน และ คณะทำงานด้านเด็ก

1. ความเป็นมา

ในปี 2532 นั้นนับเป็นปีที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก สำหรับการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเด็กทั่วโลก เพราะนอกจากจะเป็นวาระที่ครบรอบ 30 ปีของการประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก และครบ 10 ปีของปีเด็กสากลแล้ว ในต้นเดือนธันวาคมของปีนี้เองที่ประชุมสมัชชาขององค์การสหประชาชาติ จะมีการลงมติรับรอง (ร่าง)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสากลอย่างเป็นทางการ แล้วจึงจะมีการให้สัตยาบันและลงนามเป็นภาคีสมาชิกในภายหลัง

ด้วยหลักการที่ชัดเจนในการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก ผู้ซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ตามบทบัญญัติที่กำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้ อันจะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศต่อไปนั้น ทำให้พอจะเป็นที่คาดหวังได้ว่า อนุสัญญาดังกล่าวจะเป็นหลักประกันพื้นฐานให้แก่เด็กทั้งหลายทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถมีชีวิตที่ดีขึ้น และเจริญเติบโตขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร จึงได้ประสานงานกับองค์การภาคเอกชนคือ สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน และ คณะทำงานด้านเด็ก จัดโครงการ "เวกีสิทธิ์ เด็ก" ขึ้นเพื่อเป็นการรณรงค์เผยแพร่ให้สังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องสิทธิเด็ก เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับแก่ประชาชนทั่วไปให้มากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นกระบวนการหนึ่งในการผลักดันให้รัฐบาลไทยตัดสินใจเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญา ฉบับนี้ ซึ่งจะยังผลให้เด็กไทยได้รับหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับเด็กทั่วโลก

2. วัตถุประสงค์

2.1 สร้างกระแสแห่งความสนใจ ในกลุ่มบุคคลทุกสาขาวิชาชีพ ให้หันมาเห็นความสำคัญและยอมรับเรื่องสิทธิเด็ก ให้มากขึ้น

2.2 สร้างเจตคติร่วมกันเพื่อผลักดันให้รัฐเข้าร่วมเป็นภาคีของ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กขององค์การสหประชาชาติ

2.3 ขยายการรับรู้เรื่องสิทธิเด็กเพื่อสร้างความเข้าใจ และตระหนักในความสำคัญของอนุสัญญา แก่ประชาชนทั่วไปให้มากยิ่งขึ้น

พร้อมทั้งเป็นการเปิดเวทีให้มีการแสดงออกในเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง

3. ผู้เข้าร่วม

- 3.1 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็กและเยาวชน
- 3.2 หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 เด็กและเยาวชนทั้งใน และนอกระบบการศึกษา
- 3.4 สื่อมวลชน
- 3.5 นักวิชาการ
- 3.6 สมาชิกรัฐสภา
- 3.7 ครู อาจารย์
- 3.8 ตำรวจ
- 3.9 ทหาร
- 3.10 แพทย์
- 3.11 นักกฎหมาย
- 3.12 นักธุรกิจ
- 3.13 ดารา นักร้อง นักแสดง
- 3.14 พระ นักบวช
- 3.15 เกษตรกร
- 3.16 กลุ่มผู้ใช้แรงงานและบริการ
- 3.17 ผู้นำชุมชนแออัด

4. รูปแบบ

เป็นการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อหาข้อยุติ โดยจะมีตัวแทนจากกลุ่มองค์กรในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ กล่าวแถลงต่อที่ประชุมเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่ม ที่มีต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและต่อสถานการณ์ด้านเด็กในปัจจุบัน

5. วัน เวลา สถานที่

วันจันทร์ที่ 20 พฤศจิกายน 2532 เวลา 8.30 - 16.30 น.
ณ ห้องประชุมใหญ่ ตึกทำการรัฐสภา

6. ขั้นตอนในการดำเนินการ

- 6.1 ประชุมร่วมระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ร่างโครงการ
- 6.2 เชิญผู้เกี่ยวข้องประชุมตรวจสอบโครงการ และจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ แบ่งฝ่ายรับผิดชอบ และแต่ละฝ่ายดำเนินการเตรียมการ
- 6.3 ดำเนินการตามโครงการ
- 6.4 สรุปผลการทำงาน จัดทำเอกสารสรุปเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 จะทำให้เกิดภาพรวมในการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับอนุสัญญาสิทธิเด็ก ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจและยอมรับในความสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในสังคมไทยให้มากยิ่งขึ้น

7.2 รัฐบาลจะได้รับฟังเสียงสะท้อนจาก สมาชิกรัฐสภา นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มเด็กและเยาวชน เพื่อประกอบการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในการร่วมลงนามรับรองร่างอนุสัญญาสิทธิเด็ก

8. งบประมาณ

8.1	ค่าอาหารผู้เข้าร่วมประชุมรวม 500 คน คนละ 30 บาท		
		เป็นจำนวนเงิน	15,000 บาท
8.2	ค่าอาหารว่าง 2 มื้อสำหรับผู้เข้าร่วมประชุม 500 คน คนละ 20 บาท		
		เป็นจำนวนเงิน	10,000 บาท
8.3	ค่าวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประชุม	500	บาท
8.4	ค่าจัดพิมพ์เอกสารและรายงานการประชุม	3,000	บาท
8.5	ค่าตกแต่งสถานที่	500	บาท
8.6	ค่าอุปกรณ์บันทึกเทป ภาพ และแถบภาพ	1,500	บาท
8.7	ค่าเดินทางสำหรับผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างจังหวัด	3,000	บาท
8.8	ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานโครงการ	<u>5,000</u>	บาท
	รวม		<u>38,500</u> บาท

9. ผู้สนับสนุน

องค์การอนุเคราะห์ (เด็ก (นอร์เวย์)

คำกล่าวรายงาน

ของ

ประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

วันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 ณ ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา

ในนามของคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ดิฉันขอ
ขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่ทำให้เกียรติมาเป็นประธาน เปิดการประชุมระดมความคิดในครั้งนี้

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชนได้พิจารณาเห็นว่า ในปี 2532 นี้ นับ
เป็นปีที่มีความสำคัญมาก สำหรับการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเด็กทั่วโลก เพราะนอกจากจะ
เป็นวาระที่ครบรอบ 30 ปี ของการประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก และครบรอบ 10 ปีของปี
เด็กสากลแล้วในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 คือวันนี้ ที่ประชุมสมัชชาองค์การสหประชาชาติ จะม
ีการลงมติรับรอง(ร่าง)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสากลอย่างเป็นทางการ แล้วจึงจะมีการให้สัตยาบัน
และลงนามเป็นภาคีสมาชิกในภายหลัง

ด้วยหลักการที่ชัดเจนในการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก ผู้ซึ่งไม่สามารถช่วย
เหลือตัวเองได้ ตามบทบัญญัติที่กำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้ อันจะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายระหว่าง
ประเทศต่อไปนั้น ทำให้พอจะเป็นที่คาดหวังได้ว่า อนุสัญญาดังกล่าวจะเป็นหลักประกันพื้นฐานให้แก่
เด็กทั้งหลายทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้ด้อยโอกาสให้สามารถมีชีวิตที่ดีขึ้น และเจริญเติบโต
ขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร จึงได้ประสานงาน
กับองค์กรภาคเอกชน คือ สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน และ คณะทำงานด้านเด็ก จัดโครงการ
การ"เวทีสิทธิเด็ก" ขึ้นเพื่อเป็นการรณรงค์เผยแพร่ให้สังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องสิทธิ
เด็ก เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับแก่ประชาชนทั่วไปให้มากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นกระบวนการ
หนึ่งในการผลักดันให้รัฐบาลไทยตัดสินใจเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ซึ่งจะยังผลให้เด็ก
ไทยได้รับหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับเด็กทั่วโลก

การประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรภาคเอกชน นัก
เรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งมีความสนใจและใส่ใจในปัญหาของเด็กเป็น
จำนวนประมาณ 500 ท่าน ซึ่งได้มาประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้แล้ว บัดนี้ถึงเวลาอันสมควร ดิฉันจึงขอ
เรียนเชิญท่านประธานกล่าวเปิดการประชุม ณ บัดนี้

คำกล่าวเปิดการประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

ของ

ฯพณฯ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร (นายไสว วัฒนโน)

ท่านประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ผู้แทนองค์กรภาคีรัฐและภาคเอกชน และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้รับเชิญให้มาเป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม
ระดมความคิด "เวทีสิทธิเด็ก" ในครั้งนี้ หัวข้อการประชุมดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงเจตนาของ
ผู้จัด ที่ต้องการให้มี ที่สำหรับเด็ก หรือสำหรับผู้ใหญ่ที่ต้องการปกป้องคุ้มครองเด็ก ซึ่งผมได้
ซาบซึ้งในความพยายามของผู้จัดที่ได้เชื้อเชิญท่านผู้มีเกียรติ ซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรประชาชนจากทุก
สาขาอาชีพ มาประชุมพร้อมเพรียงกันอยู่ ณ ที่นี้ เป็นจำนวนถึง 500 ท่าน โดยจะมุ่งประ
เด็นการประชุมไปที่ (ร่าง)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งกำลังได้
รับความสนใจอย่างกระตือรือร้นจากทุกฝ่าย การใช้สถานที่อันทรงเกียรติแห่งนี้ จึงเป็นการ
เหมาะสมอย่างยิ่ง ผมในนามสภาผู้แทนราษฎรขอยินดีต้อนรับ และเอาใจช่วยให้การประชุม
ดำเนินไปอย่างราบรื่น

ผมเห็นได้ว่าเด็ก ซึ่งเป็นผู้ที่อ่อนแอ ไม่สามารถดูแล ปกป้องตนเองได้
จึงต้องได้รับหลักประกันในการมีชีวิตอยู่ และการปกป้องคุ้มครองจากผู้ใหญ่ เพื่อให้เขาจะได้พัฒนา
ศักยภาพของตนขึ้นเป็นทรัพย์สินที่มีคุณค่า และเป็นอนาคตของสังคมต่อไป การให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่
เด็กในวันนี้ ย่อมเป็นการลงทุนที่มีค่าที่สุดสำหรับชาติบ้านเมืองในวันหน้า ผมใคร่ขอแสดงความ
ชื่นชมมายังท่านทั้งหลายที่ได้เวลาว่างให้ดูแลเด็ก ผมขอให้ท่านปฏิบัติภารกิจอันนี้ต่อไปอย่างเต็ม
ภาคภูมิใจ และจงร่วมประชุมระดมความคิดกันอย่างเต็มกำลัง

บัดนี้ถึงเวลาอันสมควรแล้ว ผมจึงขอเปิดการประชุม ณ บัดนี้ และขอ
อวยพรให้การประชุมครั้งนี้ จงประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังทุกประการ

ศาลาว่าการประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

ของ

ประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร

ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนและภาครัฐ และท่านผู้มี
เกียรติทุกท่าน

ดิฉัน ในนามของคณะกรรมการกิจการสตรี และเยาวชน ขอขอบพระคุณ
ทุกท่านที่มีส่วนในการจัดสัมมนาในครั้งนี้ เป็นอย่างสูง ดิฉันทราบว่าแม้การประชุมครั้งนี้ได้ปรึกษา
หารือ และจัดขึ้นอย่างกระตือรือร้นใช้เวลาในการเตรียมการอันสั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถาน
การณ์ของโลก ซึ่งกำลังชานรับในเรื่องสิทธิเด็กกันอย่างกว้างขวาง แต่การประชุมครั้งนี้ก็
สามารถดำเนินการไปได้ด้วยความร่วมมือของทุกท่าน โดยเฉพาะองค์กรภาคเอกชนที่ได้เข้ามามีบท
บาทร่วมมือกับคณะกรรมการฯ อย่างใกล้ชิดในครั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือกันยิ่ง
นี้ต่อไปในอนาคต

ผลของการประชุมในวันนี้ ดังที่ท่านทั้งหลายได้รับทราบแล้วนั้น จะได้รับ
การดำเนินการสานต่อไปอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชนฯ
ในฐานะที่เป็นองค์กรภาคนี้ในรัฐฯ จะได้ผลักดันให้กระบวนการต่าง ๆ ของการรับรอง (ร่าง)
อนุสัญญาที่จำเป็นจะต้องให้ดูกรณี ของฝ่ายนิติบัญญัติ ได้ดำเนินการต่อไปจนถึงที่สุด ตามมติของ
ท่านทั้งหลายที่ได้มาแสดงความคิดเห็นร่วมกันในวันนี้

พร้อมกันนี้ดิฉันยังหวังด้วยว่า ทุกท่านในที่นี้ ซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรต่าง ๆ
ทั้งที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและเกี่ยวข้องในเบื้องต้น จะได้ช่วยกันขยายความคิด และเผยแพร่
ความรู้ที่มีอยู่ไปยังประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ข้อสรุปจากการประชุมใน
วันนี้ ได้รับการปฏิบัติอย่างเนืองนิจต่อไป

ท้ายที่สุดนี้ ดิฉันขอขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณผู้แทนองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาครัฐ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
เจ้าหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่รัฐสภา กองค้ำการอนุเคราะห์เด็ก (นอร์เวย์)
ตลอดจนนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่มาร่วมทุกท่าน ที่มีส่วนทำให้การจัดการประชุมครั้งนี้สำเร็จลุล่วง
อย่างดียิ่ง

บัดนี้ถึงเวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอปิดการประชุมระดมความคิด เวทีสิทธิเด็ก"

ณ บัดนี้

สรุปผลการประชุม การอภิปราย ข้อเสนอแนะ

เวที - วาทะ

"วันนี้การสะท้อนของเด็ก อาจจะเป็นเสียงสะท้อนที่ดีกว่าพวกผู้ใหญ่
ที่เคยพูดเคยสะท้อนจนกระทั่งเสียงบางครั้งแหบแห้งไปแล้ว
เด็กรุ่นใหม่จะเติบโตขึ้นมา และส่งเสียงสะท้อนนี้ต่อไป
ซึ่งเป็นพันธะกรรมที่สืบเนื่อง"

ศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์

"ปัญหาอันเกี่ยวกับเด็กนั้น ไม่ใช่ปัญหาในเชิงการเมือง
และเชิงนิติบัญญัติเท่านั้น แต่ว่าเป็นปัญหาของมนุษยธรรม
สำคัญกว่านั้น เป็นปัญหาของอนาคตของสังคมที่เราอยู่ร่วมกัน"

ชัยวัฒน์ สกานันต์

"ส่วนน้อยเหล่านี้ ถ้าไม่ได้รับการดูแลอย่างดีจะทำลายส่วนใหญ่
ความคิดของเขาจะเป็นปฏิปักษ์กับสังคม
และไม่คิดว่าการกระทำของเขาเป็นความผิด"

วิชา มหาคุณ

สรุปความคิดเห็นจากการประชุมระดมความคิด

เวทิลิทธิ เด็ก

ของ

ศาสตราจารย์ ระพี สาคริก

การกล่าวถึงเด็ก ย่อมต้องกล่าวถึงผู้ใหญ่คู่กันไปด้วย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ไม่มีอะไรเป็นตัวตน เป็นสิ่งที่อยู่ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของชีวิตและสังคม เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองภาพของผู้ใหญ่กับเด็กโดยไม่ยึดติดกับบุคคลแล้ว จะทำให้เราสามารถเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้กว้างขวางมาก ไม่เพียงแต่เรื่องของบุคคลที่เติบโตขึ้นมาด้วยเวลามากกว่า ด้วยวัยสูงกว่าเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องของเด็กกับผู้ใหญ่ในมิติอื่น ๆ เช่นผู้ใหญ่ที่ใหญ่ด้วยตำแหน่ง ผู้ใหญ่ด้วยอำนาจ และยังมีผู้ใหญ่ระดับโลก ระดับมหาอำนาจ ซึ่งเป็นต้นเหตุของการมอมเมาและทำลายประเทศผู้น้อยในหลาย ๆ ด้าน ฉะนั้น "ผู้น้อย" จึงจำเป็นต้องรับเอาสิ่งต่าง ๆ มาอย่างมีสติ ต้องตรวจสอบถึงสิ่งที่ป็นเนื้อแท้ของตนเอง เริ่มต้นจากจุดเล็ก ๆ ของตนเอง ที่ลัทธิธรรมได้ชี้ว่าเป็นสิ่งแท้ของชีวิต

มนุษย์มีทั้งชีวิตและจิตใจที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ถ้าขาดสติ มีความประมาท มีความหลง ย่อมตกเป็นทาส เพราะเหตุว่ามนุษย์นั้นมีปัจจัยสิ่งแวดล้อมอยู่ 2 ประการ ประการแรกคือ ธรรมชาติ ซึ่งเป็นบ่อเกิดของชีวิต เป็นสังขารธรรม มนุษย์มีหน้าที่ต้องรักษาสิ่งเหล่านี้เอาไว้ในระยะยาว เพื่อความเป็นผู้เป็นคนของเราเอง อีกประการหนึ่งคือ สังคม ระบบสังคมนั้นเป็นระบบที่เราต้องยอมรับว่า ใครทำอะไรมาก่อนนั่นคือได้โอกาสไปก่อน แล้วมนุษย์ที่ขาดสติ ก็จักตกเป็นเหยื่อไป

อีกสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นผู้เป็นคนแท้จริงก็คือ อิสระเสรี ดังที่เราประกาศว่าจะก้าวไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย หลักของประชาธิปไตยก็อยู่ที่อิสระเสรีภาพ อิสระเสรีภาพนั้นมี 2 ด้าน คืออิสระภายในตัวเอง และอิสระต่อสิ่งที่แสดงออกภายนอก ซึ่งทั้งสองด้านต้องสอดคล้องกัน หากให้สิ่งที่อยู่ภายนอกมาอิทธิพลเหนือสิ่งที่อยู่ภายในก็จะทำให้ขาดอิสระ

เมื่อสังคมตกอยู่ในสภาพอย่างนี้ สิ่งก็ตามมาก็คือ ทุกวันนี้ผู้ใหญ่เอาแต่ได้ทำลายเด็กมากมายทุกระดับ ตั้งแต่ครอบครัว การศึกษา สังคม อาชีพ แม้กระทั่งศาสนา และการเมือง เราจะเห็นชีวิตเล็ก ๆ ที่เติบโตขึ้นมาแล้วเดินตามกันไปอย่างเป็นกระแส ไปเป็นเหยื่อของผู้ใหญ่ ซึ่งน่าเศร้าที่สุด

หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะเห็นภาพรวม ๆ ของชีวิต ของสังคม ของเศรษฐกิจ และของอะไรหลายอย่างที่ปะปนอยู่ด้วยกัน ซึ่งเป็นกระแสที่เอื้อซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะมุ่งไปสู่การสร้างสรรค์หรือการทำลายก็ตาม เมื่อเห็นภาพดังนี้แล้ว ขอให้มองเชื่อมโยงไปสู่คำว่า "นานาชาติ" "สากล" "สหประชาชาติ" หรืออะไรก็ตามที่เป็นเรื่องระดับโลก ซึ่งยังเป็นภาวะที่ไม่เป็นตัวแทนของชนชั้นล่างหรือผู้ด้อยโอกาสอย่างแท้จริง การเข้าเป็นสมาชิกภาคนั้น ต้องพิจารณาถึงแก่นแท้ว่า ประชาชนชั้นล่างซึ่งเป็นรากฐานของประเทศ ได้มีสิทธิที่จะเสนอเรียกร้องต่อรัฐบาลหรือไม่ หรือเป็นเพียงการไปเอาหลักภายนอกมาบังคับประชาชนเท่านั้น

ในสาระสำคัญของอนุสัญญาฯ ยังมีหลายประเด็นที่ควรเพิ่มเติมและระบุให้ชัดเจน เช่น ควรเพิ่มเรื่องการให้โอกาส ให้อิสรภาพ และให้รู้จักรับผิดชอบตัวเอง ควรจะให้หลักประกันว่าจะไม่ใช้วิธีการให้สิ่งภายนอกมากำหนดทิศทางต่าง ๆ และควรเน้นเรื่องการคุ้มครองให้เด็กเจริญเติบโตทางปัญญามากกว่าการพัฒนาทางวัตถุ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้กระบวนการนี้เป็นกระแสสนองผลประโยชน์ของผู้ใหญ่ที่มีโอกาสเหนือกว่า ไม่ว่าจะเป็ระหว่างประเทศใหญ่กับประเทศเล็ก หรือระหว่างผู้ใหญ่อำนาจ กับผู้ด้อยกว่าด้วยอำนาจ

อย่างไรก็ตามยังเห็นด้วยกับหลักการของอนุสัญญาฯ แต่ขอให้อนุสัญญานี้เป็นเวทีให้แก่ประเทศที่ยังด้อยอยู่ ได้มีโอกาสแสดงออกตามสิทธิที่ควรจะมี ไม่ใช่เป็นเพียงการยอมรับตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้แล้วเท่านั้น

สรุปความคิดเห็นจากการประชุมระดมความคิดเห็น

เวชลิสทรี เด็ก

ของ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี

เด็กเป็นรากฐานของสังคมในอนาคต สังคมในอนาคตจะเป็นอย่างไร ขึ้นกับเด็กในวันนี้ เป็นหน้าที่ของสังคมที่จะต้องเอาใจใส่ดูแล ปกป้องรักษาให้เด็ก ๆ ได้เติบโตขึ้นมาในสิ่งแวดล้อมที่เกื้อกูลต่อความเป็นมนุษย์ ทั้งทางวัตถุ ทางสังคม และจิตใจ สังคมที่เจริญและบรรลุวุฒิภาวะต้องเอาใจใส่และพิทักษ์สิทธิของเด็กที่จะมีโอกาสเติบโตขึ้น ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่จะให้โอกาสเขามีชีวิตอยู่รอด และมีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางสังคม และทางจิต สังคมที่ยังไม่เจริญและยังไม่บรรลุวุฒิภาวะย่อมไม่ใส่ใจสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก เพราะเด็กไม่มีกำลังที่จะเรียกร้องหรือต่อสู้สิทธิพื้นฐานของเขา

เด็ก ๆ ในโลกไม่สามารถมีชีวิตรอดปีแรก ของชีวิตบิลละหลายสิบล้านคน เด็กเป็นร้อยล้านคนต้องเผชิญกับความหิวโหย เจ็บป่วย ทนผลภาพ เพราะขาดอาหาร โรคติดเชื้อ และการดูแลรักษาที่ไม่ทั่วถึง เด็กเป็นร้อยล้านคนได้รับการทารุณกรรม ทั้งในครอบครัว และในสังคม เช่นการเล่าเรียนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นการบีบบังคับและทารุณทางจิตใจ การใช้แรงงานโดยไม่เหมาะสมรวมทั้งทาสแรงงานเด็ก โสเภณีเด็ก การข่มขืนล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก การชักนำให้เด็กติดยาเสพติด และเป็นเครื่องมือค้าขายยาเสพติด การลักขโมย และค้าขายเด็ก การทอดทิ้งเด็ก ฯลฯ

การละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าโลกยังขาดความเจริญและขาดวุฒิภาวะ บัดนี้ก็มีกลุ่มคนในประเทศต่าง ๆ ได้เสนอและผลักดันให้องค์การสหประชาชาติเปิดอภิปราย และให้การรับรองแก่นักสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เพื่อเป็นหลักประกันพื้นฐานให้แก่เด็กทั้งหลายทั่วโลก

ในประเทศไทยองค์การพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านเด็กได้ให้ความสนใจเรื่องนี้มาเป็นเวลาพอสมควร อีกทั้งคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชนของสภาผู้แทนราษฎร ก็ให้ความสนใจในด้านสตรีและเยาวชนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นเจ้าภาพจัดเวชลิสทรี เด็ก ๘ ห้องประชุมใหญ่ ดึกที่ทำการรัฐสภา ขึ้นในวันที่ 2๐ พฤศจิกายน 2532 อันเป็นวันสิทธิเด็กสากลนี้เป็นความก้าวหน้า และเป็นข้อชี้บ่งของความเจริญและวุฒิภาวะที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ของไทย

ถ้าประเทศไทยจะเป็นนิคส์ แต่ทอดทิ้งสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก เราคงจะเป็นนิคส์ชั้นเลว ยิ่งพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม ยิ่งเกิดการละเมิดสิทธิเด็กได้ง่าย ฉะนั้นในการพัฒนาสมัยใหม่จึงต้องให้ความเอาใจใส่อย่างยิ่งยวดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก เราจึงจะสามารถมีความเจริญอย่างแท้จริง และมั่นคงได้

ขอให้ประชาชนชาวไทยทั้งชาติ ให้ความสนใจในเรื่องสวัสดิภาพของเด็ก ขอให้สื่อมวลชนให้ความสำคัญแก่เรื่องนี้ และสื่อสารไปถึงดวงใจของคนไทยทุกคนให้เกิดมโนสำนึกเกี่ยวกับเด็ก เราขอเชิญชวนและเรียกร้องให้รัฐบาลไทยให้คำรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสากล ในที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ และเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญานั้น เข้าร่วมกับชาวโลกผู้เจริญ ในการเคลื่อนไหวผลักดันให้เด็กทั่วโลกได้รับสิทธิพื้นฐาน อันเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของมนุษยชาติที่จะให้โลกในอนาคตดีกว่านี้ และความเจริญก้าวหน้าดำเนินไปบนเส้นทางเดียวกับการพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

สรุปความคิดเห็นจากการประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

ของ

คุณศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์

รองประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน

องค์การภาคเอกชนทั้งหลายมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก ในการสนใจติดตามเรื่องการร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยได้ดำเนินการประสานงานกับฝ่ายบริหารมาตลอด เพื่อที่จะระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาถกแถลงถึงหลักการ ความสำคัญ และความเป็นไปได้ของประเทศไทยที่จะรับรอง (ร่าง) อนุสัญญานี้ รวมไปถึงขั้นที่จะลงนามเป็นภาคีและให้สัตยาบันในโอกาสต่อไป

แม้ว่าในขณะที่ประชุมสมัชชาใหญ่ องค์การสหประชาชาติ จะยังไม่มีมติที่ชัดเจนออกมา แต่การที่ฝ่ายองค์การพัฒนาเอกชนได้พยายามรณรงค์เผยแพร่ให้สาธารณชนได้มีความเข้าใจในเรื่องสิทธิเด็ก รวมทั้งวันนี้การประชุม "เวทีสิทธิเด็ก" ก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่ต้องการให้สาธารณชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสถาบันนิติบัญญัติ จะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญมาก

เมื่อกล่าวถึง สิทธิเด็ก เราคงไม่คิดว่าเป็นเรื่องใหม่เพราะมีการพูดถึงกันมา 30 ปีแล้ว แต่การดำเนินงานเพื่อปกป้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กก็ยังไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ของหลักการพัฒนาคุณภาพประชากรที่แท้จริง ดังนั้นจึงเป็นการดีที่เราจะได้มาพิจารณาหลักการของ (ร่าง) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งได้นำเอาหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็กมาแปรให้เป็นบทบัญญัติที่เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติมากขึ้น ดังมีภาพรวมคร่าว ๆ ดังนี้

สิทธิเด็ก ตามอนุสัญญานี้ ครอบคลุมถึงเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีลงมา และมีแนวปฏิบัติที่สำคัญคือ จะไม่เลือกปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่าจะโดยเพศ อายุ ผิวพรรณ ศาสนา วัฒนธรรม หรือประเพณีใดทั้งสิ้น เพื่อให้เด็กได้รับการดูแล ปกป้อง คุ้มครอง พัฒนาที่ทัดเทียมกัน และในฐานะประชาคมโลก จะพยายามให้เด็กได้รับสิ่งที่ดีที่สุด โดยถือประโยชน์สุขของเด็กเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมุ่งให้เด็กได้รับการเลี้ยงดูอย่างได้รับความรักความเข้าใจจากครอบครัว และสถาบันครอบครัวจะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐและสังคมให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี แนวทางที่สำคัญอีกอันหนึ่งคือการให้ความสำคัญต่อสถาบันสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน ที่จะให้ความคุ้มครองแก่เด็กด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ ซึ่งครอบคลุมถึงโอกาสในการรับบริการข่าวสาร ในการได้รับบริการทางด้านสาธารณสุข การศึกษา

และโอกาสที่จะแสดงออกซึ่งความคิดเห็นตามศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ แนวทางปฏิบัติอีกอันหนึ่งที่เมืองไทยยังไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าที่ควรคือ การที่จะไม่ลงโทษเด็กเกินกว่าเหตุ และจะต้องไม่มองเด็กเป็นอาชญากร จะต้องพยายามดูแลฟื้นฟูร่างกายหรือจิตใจของเด็กที่มีความประพฤติเี่ยงเบนให้กลับสู่ภาวะปกติ

เมื่อเห็นถึงหลักการสำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว คงจะต้องมาพิจารณาถึงกระบวนการในการผลักดันให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในสังคมไทย ซึ่งเชื่อว่าต้องใช้มาตรการหลาย ๆ ด้านประกอบกัน ทั้งมาตรการทางด้านกฎหมาย และมาตรการทางสังคม โดยผู้แทนขององค์กรประชาชนต่าง ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ร่วมกันในการดูแลปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก ข้อคิดเห็นที่จะได้จากการประชุมในวันนี้ ซึ่งมาจากผู้แทนของกลุ่มประชาชนที่หลากหลายอาชีพ จะได้รับการสรุปรวบรวมส่งไปยังองค์กรภาครัฐ เพื่อประกอบการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ และจะได้ดำเนินการตามขั้นตอนอันเหมาะสมต่อไป

ฉะนั้น จึงขอเรียกร้องให้ทุกท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่รอบด้าน สุขุม และหลากหลายมากขึ้น

สรุปผลรวมของการประชุมระดมความคิด

เวทียลิตี เด็ก

วันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 เวลา 9.00-16.30 น.

ณ ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา

ที่ประชุมได้ใช้เวลาในการเปิดอภิปรายเป็นเวลาประมาณ 6 ชม. (9.30-12.30 , 13.30-16.30) มีผู้แทนประชาชนสาขาอาชีพต่าง ๆ กล่าวแสดงความคิดเห็นรวม 60 ท่าน โดยแบ่งเป็น เด็กและเยาวชน 28 ท่าน , ครู-อาจารย์ 3 ท่าน , แพทย์ 3 ท่าน , เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน 7 ท่าน , นักวิชาการ-ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน , นักกฎหมาย 3 ท่าน , ศึกษ-สามเณร 3 รูป , ผู้ใช้แรงงาน 2 ท่าน , แม่บ้านเกษตรกร 1 ท่าน , นักธุรกิจ 1 ท่าน และสมาชิกผู้แทนราษฎร 3 ท่าน

แบบการประชุม ใช้วิธีการให้ผู้ร่วมอภิปรายได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ ไม่จำกัดประเด็น โดยผู้ดำเนินการประชุมเรียกชื่อเอาจากผู้ยกมือขอแสดงความคิดเห็น สลับกับรายชื่อผู้ที่แสดงความจำนงค์ไว้ล่วงหน้า ท้ายสุดได้มีผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมาย และนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งร่วมสังเกตการณ์ประชุมมาโดยตลอด สรุปประเด็นต่างๆ ที่ที่ประชุมกล่าวถึงออกเป็นหัวข้อและประเด็นต่าง ๆ ให้ชัดเจนขึ้น

อนึ่ง ในการสรุปผลรวมของการประชุมนี้ ผู้จัดทำยังได้ผนวกความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม ซึ่งไม่มีโอกาสกล่าวแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม แต่ได้เขียนบันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ส่งให้แก่ผู้จัดในระหว่างการประชุม รวบรวมได้ทั้งสิ้น 129 ฉบับ โดยไม่สามารถจำแนกกลุ่มได้เนื่องจากผู้ส่งส่วนมากไม่ระบุนามและองค์กรที่สังกัด ดังผลสรุปที่ได้มีดังนี้

1. มติของที่ประชุมเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

1.1 ที่ประชุมส่วนใหญ่มีเจตนาพร้อมอย่างแน่วแน่ในการให้รัฐบาลร่วมรับรองและให้สัตยาบัน เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับนี้ (ดูตารางประกอบหน้า 26) พร้อมทั้งพอใจในบทบัญญัติที่กำหนดไว้อย่างละเอียด ครบถ้วนประเด็นปัญหาสำคัญของเด็กอย่างครบถ้วน โดยที่ประชุมได้เรียกร้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีบทบาทในการผลักดันรัฐบาล ประกอบกับความสำคัญของบทบาทของสื่อมวลชนที่จะต้องทำการรณรงค์ เผยแพร่ ขยายความรู้ในเรื่องนี้ออกไปในวงกว้างอย่างรวดเร็ว จริงจัง และต่อเนื่อง

1.2 อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมให้ความเห็นเป็นห่วงเกี่ยวกับการผลักดันให้ บทบัญญัติต่าง ๆ ได้ถูกนำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง หากสามารถผลักดันให้รัฐบาลเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ได้แล้ว จำเป็นจะต้องมีกลไกต่าง ๆ สำหรับผลักดันและตรวจสอบผลการทำงาน ทั้งกลไกทางด้านกฎหมาย ด้านการบริหาร และกลไกทางสังคม

2. รูปธรรมของปัญหาที่ได้รับการกล่าวถึง และข้อเสนอแนวทางแก้ไข

ประเด็น		สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
1. การมีวิวัฒนาการจากการเกิด		สิทธิที่เด็กทุกคนควรได้รับตั้งแต่แรก คือได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ ให้ครบทุกประเภท เพื่อป้องกันการเสียชีวิตและความพิการ พบว่าปัจจุบันเด็กแรกเกิดยังไม่ได้รับบริการนี้จากรัฐอย่างทั่วถึง มีวัคซีนบางชนิดเช่น หัดเยอรมัน คางทูม ที่รัฐยังต้องให้ประชาชนเสียค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งทำให้เด็กจำนวนมากไม่มีโอกาสได้รับบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในชนบท	รัฐจะต้องคำนึงว่าการเกิดของเด็กจะต้องอยู่ในความดูแลของรัฐ โดยเร่งให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ อย่างครบถ้วนโดยเร็ว ทั้งเด็กในชนบทและในเมืองจะต้องได้รับบริการนี้อย่างเท่าเทียมกัน
ความถี่			
อภิปราย	บันทึก		
4	8		
2. ภาวะทุพโภชนาการ		ปัญหาเด็กขาดสารอาหาร หรือภาวะทุพโภชนาการ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ยังคงดำรงอยู่ในเด็ก ทั้งที่เป็นเด็กยากจนซึ่งขาดสารอาหารโดยตรงและเด็กในเมืองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีแต่ไม่ได้รับสารอาหารที่จำเป็นครบถ้วน	<p>2.1 รัฐต้องให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน เกี่ยวกับการบริการด้านโภชนาการของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทที่อยู่ในสภาพยากจนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้</p> <p>2.2 รัฐต้องให้บริการข่าวสารและความรู้ แก่พ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักการโภชนาการที่ถูกต้อง เพื่อขจัดปัญหาเด็กขาดสารอาหารอบแฝง</p>
อภิปราย	บันทึก		
2	5		

ประเด็น	สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
3. เด็กอ่อนไม่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม	<p>ตามที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า เด็กในวัย 0-3ขวบเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการทางด้านสมองและจิตใจ ดังนั้นเด็กในวัยนี้จำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ทั้งในด้านความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา และการให้การพัฒนากิจกรรมด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโต แต่ปัญหาคือในสังคมปัจจุบันพ่อแม่จะต้องตื่นตระหนกมาหากิน ทั้งในเมืองและชนบท โดยเฉพาะแม่มีเวลาดูแลลูกหลังคลอดไม่นานนัก จึงต้องทิ้งลูกไว้ตามสถานรับเลี้ยง ซึ่งนอกจากจะทำให้เด็กมีปัญหาในเรื่องความอบอุ่นแล้ว เด็กยังอาจจะไม่ได้รับการดูแลที่ถูกต้อง เพราะยังไม่มีมาตรการในการควบคุมมาตรฐานของกิจการเหล่านี้ที่ชัดเจน</p>	<p>3.1 ในชนบท รัฐควรจัดตั้งศูนย์รับเลี้ยงเด็กเล็กประจำหมู่บ้าน หรือตำบล ให้มากที่สุด เพื่อบริการแก่ประชาชนที่ยากจน</p> <p>3.2 ในเมือง ควรมีการกำหนดช่วงเวลาหยุดพักหลังคลอดของแม่ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก และในที่ทำงานควรจัดให้มีศูนย์รับเลี้ยงเด็ก หรือห้องเด็กอ่อน เพื่อให้บริการแก่มารดาที่ต้องนำลูกไปทำงานด้วย</p> <p>3.3 รัฐควรมีการควบคุมดูแลสถานรับเลี้ยงเด็ก (เนส เซอวี) ให้เหมาะสม มีการจดทะเบียน ตรวจสอบคุณภาพอย่างทั่วถึง</p>
อภิปราย	บันทึก	
4	11	
4. เด็กถูกล่วงเกินทางเพศและโสเภณีเด็ก	<p>พบว่าปัจจุบันปัญหาการที่เด็กถูกล่วงเกินทางเพศ มีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งโดยรูปแบบและปริมาณ ดังที่ตกเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอทั้งในรูปแบบการข่มขืน การล่อลวง การค้าประเวณี หรือที่เรียกว่าโสเภณีเด็ก สาเหตุของปัญหาเหล่านี้มาจากผู้ใหญ่ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือพ่อ หรือญาติของเด็กเอง ที่เป็นผู้กระทำการล่วงเกินทางเพศแก่เด็ก หรือแม่ที่มีส่วนในการชักจูงให้ลูกเป็นโสเภณี ทั้งที่เป็นเพราะค่านิยมที่ผิด หรือเพราะภาวะเศรษฐกิจบีบบังคับ ยิ่งในปัจจุบันปัญหาความวิปริตในрсsnนิยมทาง</p>	<p>4.1 รัฐจะต้องเข้มงวดกวดขันให้มากยิ่งขึ้นในการเอาผิดสถานประกอบการที่ใช้เด็กอายุต่ำกว่า 16 ปีมาค้าประเวณี และมีการลงโทษที่รุนแรง ทั้งเจ้าของกิจการและผู้มาใช้บริการ</p> <p>4.2 ควรมีการแก้ไขปัญหาค่าที่ต้นเหตุด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจ แก่ค่านิยมที่ผิด ประกอบกับการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ แก่ครอบครัวผู้ยากไร้ให้สามารถมีทางออก และมีโอกาสที่จะพึ่งตนเองได้</p> <p>4.3 ควรจัดสถานพักฟื้น เพื่อบำบัดรักษา และฟื้นฟูสภาพจิตใจของเด็ก</p>
อภิปราย	บันทึก	
5	18	

ประเด็น	สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
	<p>เพศ ยิ่งทำให้ปริมาณโสมเพศเด็กเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งเด็กหญิงและชาย โดยที่เด็กเหล่านี้ส่วนมากเป็นเด็กยากจนมาจากแหล่งชุมชนแออัด หรือจากชนบท</p>	<p>เหล่านี้ รวมทั้งให้การศึกษา วิชาชีพ เพื่อเป็นแนวทางให้เขาสามารถเลี้ยงชีพได้ในอนาคต</p>
5. เด็กถูกทารุณกรรม	<p>ปัญหาเด็กถูกทารุณกรรมมีหลายรูปแบบด้วยกันแต่ทั้งหมดเกิดจากการกระทำของผู้ใหญ่เริ่มตั้งแต่ในครอบครัวซึ่งสังคมไทยมีทัศนคติว่าเด็กคือทรัพย์สิน จึงถูกใช้งานอย่างหนัก และเป็นที่ยอมรับระบายอารมณ์เครียดที่ถูกกดดันจากสถานเศรษฐกิจ โดยรูปแบบการทารุณเด็กนับวันแต่จะโหดร้ายยิ่งขึ้น ส่วนในการลงโทษเด็ก โดยทั่วไปยังคงนิยมใช้วิธีการทำร้ายร่างกายเด็กอยู่ ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องเพราะจะเป็นการบ่มเพาะอารมณ์ก้าวร้าวให้แก่เด็กโดยไม่รู้ตัว</p> <p>นอกจากในครอบครัวแล้ว เด็กยังถูกกระทำทารุณกรรมซ้ำอีกจากโรงเรียนโดยวิธีการทำโทษที่โหดร้ายนิสสารของครูอาจารย์ หรือการเรียนการสอนที่ไม่คำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของเด็กก็เป็นการทารุณเด็กในรูปแบบหนึ่งเช่นกัน</p>	<p>5.1 ในกรณีที่เป็นเรื่องในครอบครัว ปัจจุบันยังไม่มิกฎหมายใครรองรับให้ผู้อื่นเข้าไปปกป้องเด็กได้ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องมีกฎหมายหรือมาตรการใดในการเข้าไปแทรกแซง และเปิดโอกาสให้องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องมีสิทธิฟ้องร้องต่อศาลได้ ไม่ใช่ต้องให้เด็กเป็นผู้ฟ้องเองดังที่เป็นอยู่</p> <p>5.2 ปัจจุบันยังไม่มิกฎหมายไทยบัญญัติไว้ว่าให้เลี้ยงดูลูกอย่างไร มีแต่เพียงว่าบิดามารดาต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตร แต่ไม่ได้ระบุว่ามาตรฐานขั้นต่ำควรเป็นอย่างใดซึ่งควรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขและกำหนดให้ชัดเจน</p> <p>5.3 ควรมีการเผยแพร่ให้ความรู้ แนะนำวิธีการเลี้ยงลูกแบบใช้เหตุผล และประชาธิปไตยแก่พ่อแม่ผู้ปกครองให้ทั่วถึงมากขึ้น และหลีกเลี่ยงการลงโทษเด็กโดยวิธีทำร้ายร่างกายเป็นวิธีอื่นซึ่งสามารถทำได้มากมาย</p> <p>5.4 ควรจะต้องมีการทบทวนระบบการจัดการศึกษาของรัฐ และการกลั่นกรองคุณภาพบุคลากรที่จะมาเป็นครูอาจารย์ให้รอบคอบยิ่งขึ้น</p>
อภิปราย	บันทึก	
7	21	

ประเด็น		สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
6. การใช้ แรงงานเด็ก		การใช้แรงงานเด็กเป็นการละเมิดสิทธิและการทารุณกรรมเด็กที่ร้ายแรงที่สุดของประเทศไทย สภาพการเอาเปรียบและใช้แรงงานเด็กอย่างขูดรีดทำให้เด็กจำนวนมากนับล้านตกอยู่ในสภาพทรุดโทรมทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ได้ได้รับการศึกษา ไม่ได้รับอาหาร และการพักผ่อนที่เพียงพอ แม้กระทั่งไม่ได้รับสิทธิที่จะติดต่อกับครอบครัว เนื่องจากการซื้อขายแรงงานเด็กมักจะทำสัญญากันเป็นรายปี และนายจ้างไม่ยอมให้ที่อยู่แก่ผู้ปกครองเด็ก สภาพเช่นนี้เกิดขึ้นอย่างดาษดื่น โดยที่กฎหมายไม่สามารถควบคุมดูแลได้ทั่วถึง และเด็ดขาด	6.1 ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายคุ้มครองแรงงานเด็ก โดยแยกออกมาจากของผู้ใหญ่และควรให้อำนาจแก่องค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานเข้าไปตรวจสอบโรงงานที่ได้รับการร้องเรียนได้
อภิปราย	บันทึก		6.2 การลงโทษผู้กระทำผิดยังไม่รุนแรง เพราะยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ระบุไว้อย่างชัดเจนนอกจากประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ที่เพียงแต่ระบุข้อห้ามปฏิบัติ แต่ไม่ได้รับเรื่องการลงโทษเมื่อกระทำผิด
4	12		6.3 รัฐควรให้โอกาสในการศึกษาแก่เด็กเหล่านี้ โดยจัดระบบการศึกษา นอกโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของเด็ก
7. เด็กเร่ร่อน เด็กข้างถนน		จากปัญหาความโหดร้ายทารุณ ความรักความอบอุ่นในครอบครัว ทำให้ในปัจจุบันมีเด็กจำนวนมากหนีออกจากบ้านมาเผชิญชีวิต เร่ร่อนอยู่ตามท้องถนน มีการรวมตัวกันเป็นแก๊งค์ บ้างก็ประกอบอาชีพสุจริต เช่น ขอทาน ขายพวงมาลัย เก็บขยะ บ้างก็กลายเป็นแก๊งค์มีฉลากขโมย และจำนวนมากมากจะตกเป็นทาสยาเสพติดสารระเหยซึ่งหาซื้อได้ง่ายและราคาถูก ยิ่งกว่านั้นยังมีขบวนการใช้เด็กเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการซื้อขายยาเสพติด ขายหนังสือใบ้ หรือแม้กระทั่งล่อลวงให้เด็กผู้ชายขายตัว ซึ่งกำลังมี	7.1 รัฐจะต้องมีการรณรงค์แก้ปัญหาที่ต้นเหตุก่อน คือ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพครอบครัว วิธีการเลี้ยงดูบุตร ให้การศึกษาแก่ครอบครัวใหม่ ครอบครัววัยรุ่น ให้สวัสดิการสังคมโดยยึดระบบครอบครัวเป็นหลัก โดยพยายามให้ความมั่นคงแก่ชีวิตสมรสของประชาชนให้มากที่สุด
อภิปราย	บันทึก		7.2 หน่วยสงเคราะห์ของรัฐจะต้องเข้าไปจัดการศึกษาให้ความช่วยเหลือในแง่จิตวิทยา แก่เด็กเหล่านี้ ไม่ใช่การใช้กำลัง จับกุม และกักขัง
8	15		ควรมีการอบรมให้วิชาชีพ เปิดโอกาส

ประเด็น		สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
		มากขึ้นและระบอบอย่างรวดเร็ว	ให้เริ่มชีวิตใหม่ และมึงานทำ 7.3 ควรออกกฎหมายคุ้มครองเด็ก เกี่ยวกับยาเสพติดพวกลสารระเหย ทินเนอร์ แลคเกอร์ ห้ามมิให้เด็ก เป็นผู้ซื้อสารดังกล่าว
8. เด็กถูกทอดทิ้ง		เรื่องเด็กถูกทอดทิ้งหรือเด็กกำพร้า เป็นปัญหาละเอียดอ่อน ที่กระทบต่อจิตใจ ของเด็กอย่างลึกซึ้งไปตลอดชีวิต ทั้งที่ ปัญหาไม่ได้เกิดจากเด็ก แต่เกิดจากพ่อ- แม่ที่ทิ้งเด็กไว้ตามโรงพยาบาล ช่างกอง ขยะ หน้าประตูบ้านคนรวย ลอยน้ำ ฯลฯ เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีความ- สัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร ทำให้ไม่ พร้อมที่จะมีเด็กหรือบางรายฐานะยากจน มีลูกมากเกินไป หรือไม่ก็เพราะเป็นเด็ก พิการ เด็กเหล่านี้ซึ่งกำลังเพิ่มขึ้นใน อัตราที่รวดเร็วมาก ส่วนใหญ่เติบโตขึ้น สถานสงเคราะห์ของรัฐ วัด หรือองค์กร เอกชนจำนวนหนึ่ง ถูกระบุในใบเกิดว่า ไร้สัญชาติ ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ทำ ให้ไม่ได้เรียนหนังสือ และขาดสิทธิและ โอกาสต่าง ๆ มากมาย	8.1 ต้องทำการรณรงค์ให้ความรู้ และการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว เพศสัมพันธ์ แก่ประชาชนวัยเจริญพันธุ์ ให้พร้อมที่จะมีครอบครัวและมีบุตร 8.2 รัฐต้องมีมาตรการควบคุมเกี่ยว กับสถานเริงรมย์ สถานแวดล้อมและ สื่อต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม ให้อยู่ใน ขอบเขต มีการจำกัดอายุผู้บริโภค ผู้- ใช้บริการ และมีการเอาผิดลงโทษผู้ที่ ละเมิดอย่างรุนแรง เด็ดขาด
9. เด็กพิการ		เด็กพิการเป็นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสที่ ยังได้รับความสนใจจากสังคมน้อยมาก โดยมีสภาพปัญหาใหญ่ ๆ ดังนี้ 1. ความพิการส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นล้วน มาจากสาเหตุที่ป้องกันได้ และผู้พิการ ส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน หรือไม่ก็	9.1 ควรจัดตั้งศูนย์เวชกรรมป้อง- กันโรคและความพิการ โดยดูแลหา มาตรการป้องกัน ควบคุมและลดอัตรา ความพิการลงให้ได้มากที่สุด โดย- เฉพาะในเด็กแรกเกิดควรจะได้รับ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคอย่างครบถ้วน
อภิปราย	บันทึก		
4	14		
3	6		

ประเด็น	สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
	<p>เริ่มมีการมาจากวัยเด็ก การแก้ปัญหาควรแก้ที่ต้นเหตุนี้ คือการป้องกันความพิการในเด็กและเยาวชน</p> <p>2. ปัจจุบันคนพิการไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่เยี่ยงคนปกติธรรมดาสังคมไม่เปิดโอกาสให้คนพิการได้แสดงออก หรือให้เขาได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอที่เขาจะสามารถช่วยเหลือตัวเองได้</p> <p>3. เด็กพิการยังไม่ได้รับโอกาสในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับเด็กปกติ มีโรงเรียนสำหรับเด็กพิการโดยเฉพาะอยู่น้อยไม่เพียงพอ และรัฐยังไม่มีมาตรการสนับสนุนให้มีระบบการเรียนร่วมอย่างจริงจังนอกจากนี้เมื่อมีบางส่วนที่สามารถเรียนได้จนจบ ก็ไม่สามารถหางานทำได้ เพราะตลาดแรงงานยังไม่เปิดโอกาสให้คนพิการ</p>	<p>และมาตรการอื่น ๆ สำหรับเด็กในวัยเจริญเติบโต ตลอดจนการลดจำนวนอุบัติเหตุทางรถยนต์ ซึ่งเป็นสาเหตุของความพิการอีกอันหนึ่ง</p> <p>9.2 รัฐจะต้องรณรงค์ให้สังคมมีค่านิยมที่ดีแก่คนพิการ ให้ความช่วยเหลือแก่เขา เพื่อที่เขาจะได้ช่วยเหลือตัวเองได้ การออกแบบอาคารสถานที่ ถนน ห้องน้ำ ฯลฯ ต้องคำนึงถึงความต้องการของคนพิการด้วย</p> <p>9.3 รัฐจะต้องเปิดโอกาสให้เด็กพิการได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ โดยส่งเสริมให้โรงเรียนต่างๆ จัดระบบการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น หนังสืออักษรเบรลล์ ฯลฯ ให้เพียงพอ</p>
<p>10. เด็กลูกกรรมกร</p> <p>อภิปราย</p> <p>3</p>	<p>เด็กลูกกรรมกรก่อสร้าง หรือลูกคนงานต่างๆ นับวันจะมีปัญหามากขึ้นเพราะสังคมขยายตัวด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว เด็กเหล่านี้ต้องเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพราะต้องย้ายที่อยู่ตามพ่อแม่ไปเรื่อย ๆ และได้รับความไม่ปลอดภัยจากอุปกรณ์ก่อสร้าง ทำให้ได้รับอันตรายถึงชีวิต ดังที่เคยเป็นข่าวครึกโครมมาแล้ว</p>	<p>10.1 รัฐจะต้องสอดส่องดูแลหาทางจัดระบบสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่เด็กเหล่านี้ทั้งในเรื่องการศึกษาและความปลอดภัย โดยอาจจะมีการทางกฎหมายระบุให้นายจ้าง จัดศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ตามแหล่งก่อสร้าง หรือโรงงาน เพื่อรับเลี้ยงดูเด็กในขณะที่พ่อแม่ทำงาน พร้อมทั้งต้องให้บริการด้านโภชนาการ พัฒนาการของเด็กด้วย หรือไม่เช่นนั้นนายจ้างอาจสนับสนุนให้กลุ่มสหภาพแรงงานจัดดำเนินการดังกล่าวแทนก็ได้</p>

ประเด็น	สภาพปัญหา	ข้อเสนอ				
		<p>10.2 รัฐจำเป็นต้องมีวิธีการจัดระบบการศึกษาให้แก่เด็กกลุ่มนี้ เพื่อให้เขาได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่พ่อแม่ต้องอพยพเคลื่อนย้ายไปเรื่อย ๆ โดยอาจจะให้อยู่โรงเรียนประจำมีหอพักโดยรัฐต้องสนับสนุนเรื่องทุนการศึกษาและค่าใช้จ่าย</p>				
<p>11. สวัสดิภาพเด็ก</p> <table border="1" data-bbox="115 727 353 1421"> <thead> <tr> <th data-bbox="115 727 234 833">อภิปราย</th> <th data-bbox="234 727 353 833">บันทึก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="115 833 234 1421">3</td> <td data-bbox="234 833 353 1421">5</td> </tr> </tbody> </table>	อภิปราย	บันทึก	3	5	<p>โดยทั่วไปในปัจจุบัน เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการคุ้มครอง และการประกันในเรื่องสวัสดิภาพความปลอดภัย จากสังคม นับตั้งแต่ความปลอดภัยในท้องถนน ที่อยู่ในสภาพเบียดเสียดยื้อแย่งไม่ละเว้นแม้แต่เด็กนักเรียน หรือที่เรามักจะพบอยู่เสมอคือ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นผู้ที่ได้รับอันตรายมากที่สุดคือเด็ก</p> <p>นอกจากสวัสดิภาพในการดำรงชีวิตประจำวันแล้ว สังคมก็ยังไม่ได้กำหนดมาตรการรองรับ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน เช่นการเกิดอุทกภัย วาตภัยอย่างรุนแรง เป็นต้น</p>	<p>รัฐจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของ เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มที่ต้องได้รับการคุ้มครองก่อนเสมอ โดยการจัดระบบสวัสดิการสังคมที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตของเด็ก เช่น การจัดรถโดยสารสำหรับเด็กนักเรียนโดยเฉพาะ การสร้างเสริมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา และกิจกรรมนันทนาการของเด็กให้มากยิ่งขึ้น ควรได้รับการบริการรักษาพยาบาลฟรีเมื่อเจ็บป่วย ตลอดจนจะต้องวางมาตรการป้องกันและช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนไว้เป็นพิเศษ ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติต่างๆ</p>
อภิปราย	บันทึก					
3	5					
<p>12. เด็กไร้สัญชาติ</p> <table border="1" data-bbox="115 1524 353 1816"> <thead> <tr> <th data-bbox="115 1524 234 1630">อภิปราย</th> <th data-bbox="234 1524 353 1630">บันทึก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="115 1630 234 1816">5</td> <td data-bbox="234 1630 353 1816">6</td> </tr> </tbody> </table>	อภิปราย	บันทึก	5	6	<p>ปัญหาเรื่องเด็กไร้สัญชาติ เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิทธิและโอกาสของเด็กผู้นั้นตั้งแต่เกิดไปจนตลอดชีวิต แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังคงคาราคาซัง ไม่มีหน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องกล้าเข้ามาแก้ไขเพราะติดขัดที่ผลกระทบต่อปัญหาความมั่นคงของชาติ ทั้งที่เด็กเหล่านี้กำลังต้องเผชิญกับชะตา-</p>	<p>12.1 รัฐควรจะให้ความสำคัญแก่สิทธิและโอกาสของเด็กเป็นหลัก และให้ความสำคัญกับเรื่องความมั่นคงรองลงไป โดยเด็กทุกคนควรจะต้องได้รับ สัญชาติ จากการเกิดของเขาเสียก่อน และหากต่อมาพบว่าเด็กนั้นมีพฤติกรรมที่จะส่งผลต่อความมั่นคงของชาติจึง</p>
อภิปราย	บันทึก					
5	6					

ประเด็น	สภาพปัญหา	ข้อเสนอ
	<p>กรรมของชีวิตที่ไม่มีอนาคต เด็กประเภทนี้แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กลูกครึ่ง ทั้งที่เกิดจากผลพวงของทหาร จี.ไอ.(เด็กAmerican) หรือเด็กที่พ่อแม่แต่งงานกันโดยถูกต้องแต่พ่อเป็นชาวต่างชาติ เด็กเหล่านี้จะไม่ได้รับสัญชาติจากการเกิด จะต้องมีการร้องขอในภายหลัง ซึ่งมีขั้นตอนมากมาย 2. เด็กตามแนวชายแดน โดยเฉพาะชายแดนไทยลาว ซึ่งเดิมเคยมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างเสรี เมื่อมีการปิดกั้นพรมแดนทำให้เด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่เคยโยกย้ายไปมาเพราะเป็นเครือญาติกัน ต้องมีปัญหาเรื่องสัญชาติ 3. เด็กที่ถูกทอดทิ้งตามโรงพยาบาลและอื่น ๆ ซึ่งไม่ทราบว่าเป็นใครคือบิดามารดาเลยเป็นเด็กไร้สัญชาติโดยปริยาย 	<p>ค่อยทำการถอดถอนเป็นราย ๆ ไป 12.2 ถ้าหากเราจะยอมรับในหลักการของเรื่องสัญชาติดังกล่าว ก็จะไม่กระทบต่อหลักความมั่นคงอยู่ดี เพราะในประเทศไทยเรายังไม่ยอมรับคำว่าผู้อพยพ(Refugee) แต่เราใช้คำว่าผู้พลัดถิ่น(Displace Person) ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกังวลในการให้สัญชาติแก่บุคคลเหล่านี้</p>

3. สาเหตุโดยรวมของปัญหาที่ได้รับการสะท้อนจากที่ประชุม

จากรูปรธรรมของปัญหาที่แยกแยะออกมาข้างต้น พบว่าล้วนมีสาเหตุมาจากปัจจัยที่พ้องกันหลายประการ ซึ่งที่ประชุมได้สะท้อนและเสนอความคิดเห็นออกมาดังนี้

3.1 ความล้มเหลวของสถาบันครอบครัว

เป็นด้วยแรงผลักดันของสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ทุกคนต้องดิ้นรนทำมาหากิน ทั้งชายและหญิงผู้ต้องสวมบทบาทพ่อและแม่ไปพร้อมกันด้วย สถาบันครอบครัวขยายแบบเก่าของไทยที่อยู่ร่วมกันเป็นเครือญาติ ซึ่งมีผลดีหลายประการสำหรับการเลี้ยงดูเด็ก ค่อย ๆ ลดจำนวน

ลงจนแทบจะไม่หลงเหลือให้เห็น พ่อแม่สมัยใหม่จึงมักจะส่งลูกน้อยไปอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีเวลาอยู่ใกล้ชิดกันน้อยลง ความอบอุ่นที่ควรจะเกิดขึ้นจากครอบครัวก็ค่อย ๆ จางหายไป ในส่วนของครอบครัวผู้ที่ยากจน ไม่มีปัญหาเรื่องการส่งลูกไปสถานรับเลี้ยง แต่กลับเป็นว่าจะส่งลูกไปหางานหาเงินที่หน้อย่างไรดี เอาทุกอย่าง ทุกวิถีทาง ไม่ว่าจะ เป็น ชายพวงมาลัย ชักรองเท้า คู้ยชยะ ขอกาน หรือแม้กระทั่งขายตัว เมื่อลูกหาเงินได้ไม่พอใจก็ลงโทษอย่างรุนแรง กระทำการทารุณกรรมเด็กโดยกรรมวิธีที่พิสดารยิ่งขึ้นตามอุณหภูมิความร้อนแรงของกระแสเศรษฐกิจที่เร่งเร้า

จากที่ประชุมมีผู้เสนอให้ความเห็นว่า ปัญหาของสถาบันครอบครัวเป็นผลกระทบที่ได้รับมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทั้งระดับชาติและระดับโลก เมื่อสถาบันครอบครัวตกอยู่ในสภาพอ่อนแอ และเปลี้ยพล้ำเช่นนี้ รัฐจำเป็นต้องมีมาตรการเร่งด่วนในการช่วยเหลือประคับประคองให้สถาบันครอบครัวดำรงอยู่ได้ และมีความมั่นคงขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนเรื่องอื่น ๆ ได้อีกมากมาย

3.2 สถานแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

สถานแวดล้อมที่กล่าวถึงนี้ แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 2 พวกคือ

1. สถานเริงรมย์ต่าง ๆ อันได้แก่ ดิสโก้เธค ผับ บาร์ งานคอเสิร์ต บ่อนการพนัน ซ่องโสเภณี ติดยาเสพติด และแหล่งมั่วสุมต่าง ๆ ที่มีการเปิดกิจการกันอย่างไม่จำกัด ไม่ควบคุมบริเวณ พื้นที่ ไม่มีการตรวจบัตรประชาชนสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีทั้งที่มีกฎหมายระบุไว้ ฯลฯ

2. สื่อมวลชน ซึ่งเป็นกลไกในการสื่อสารที่รวดเร็ว ทั้งถึงและมีอิทธิพลมากที่สุดในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สื่อเหล่านี้ยังมีอยู่จำนวนมากที่กระตุ้น ชัยยุ ให้เด็กและเยาวชนหลงไปในทางที่ผิด สร้างค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ มั่วเมา ไม่สร้างสรรค์ ไม่ปลูกฝังสิ่งที่ดีงามให้แก่เด็ก และไม่ทำหน้าที่ยกระดับความคิด สติปัญญา และคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดีขึ้น

ปัจจุบันปัญหาสถานแวดล้อมอันไม่เหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ของเด็กและเยาวชน เหล่านี้ ได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ปรากฏจากการควบคุม ทั้งที่มีกฎหมายกำหนดไว้ แต่ก็ไม่เป็นจริงในทางปฏิบัติ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความสอดคล้องกันระหว่างระบบธุรกิจการลงทุน ฉวยโอกาสเพื่อแสวงกำไรสูงสุด และความตกต่ำเสื่อมทรามของศิลปวัฒนธรรมและสภาพจิตใจ ผู้ใหญ่จึงมุ่งแสวงหาความสุขอย่างไม่มีขอบเขต และที่สำคัญคือไม่คำนึงถึงวุฒิภาวะแห่งการเจริญเติบโตของเด็กและเยาวชน ผู้ซึ่งยังไม่มีวิจารณญาณตัดสิน ถูกผิด ดี เลว ได้ด้วยตัวเอง ความล่อแหลมอันตรายเหล่านี้ ก่อให้เกิดปัญหาติดตามมามากมาย

ไม่ว่าจะเป็น เด็กติดยาเสพติด การตั้งแก๊งค์ล่อลวงเด็กหญิงชาย แก๊งค์มีฉันทาชีพ การพนัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้ชายก็เป็นกามโรค ผู้หญิงก็อาจจะเสียชีวิตจากการทำแท้งค์ หรือถ้ามีเด็กก็ทอดทิ้งไว้ตามโรงพยาบาล เป็นภาระของรัฐที่ต้องรับเลี้ยงดู

3.3 การจักระบบการศึกษาที่ไม่สอดคล้อง

ที่ประชุมกล่าวถึงกันมากเรื่องความไม่เหมาะสมสอดคล้องของการจักระบบการศึกษาในปัจจุบัน โดยมีประเด็นใหญ่ 3 ประเด็น คือ

1. ความไม่เสมอภาคทางการศึกษา เรื่องโอกาสในการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน เป็นเรื่องที่ถูกพูดถึงมากกว่า ในปัจจุบันแม้ว่าการศึกษภาคบังคับในระดับประถมศึกษาจะมาถึงเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว แต่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องความไม่เสมอภาคทางการศึกษา ก็คือ ระดับคุณภาพของโรงเรียน ความพร้อมในด้านวัสดุ อุปกรณ์ และประสิทธิภาพของครู อาจารย์ ยังมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างชนบทกับในเมือง ระหว่างโรงเรียนที่มีชื่อเสียงกับโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง มีการใช้เส้น แบ่ง เจีย และครูอาจารย์มักจะให้ความสำคัญกับเด็กที่ฉลาดอยู่แล้ว มากกว่าที่จะเอาใจใส่เด็กที่ฉลาดน้อยกว่า เหล่านี้ทำให้เกิดค่านิยมที่ผิดของผู้ใหญ่ซึ่งเป็นบิดามารดาผู้ปกครอง ที่พยายามเคี่ยวเข็ญยึดเยี่ยวให้เด็กเรียนท่องเรียนจำ เร่งเรียนพิเศษกวดวิชา ตั้งแต่ระดับอนุบาล ซึ่งนับเป็นการทารุณเด็กทางอ้อม

2. การขยายการศึกษาภาคบังคับ ได้มีผู้เสนอความเห็นในเรื่องนี้หลายคน โดยตั้งข้อสังเกตว่าในปัจจุบันการศึกษาภาคบังคับ 6 ปีในระดับประถมศึกษาคงจะยังไม่เพียงพอกับสถานการณ์ความต้องการแรงงานของประเทศ เพราะเด็กที่จบ ป.6 ไม่มีความรู้ที่จะไปประกอบอาชีพได้ ทำให้เด็กกลายเป็นแรงงานราคาถูก ถูกขูดรีดเอาเปรียบโดยไม่มีทางต่อรอง

3. ความไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ความต้องการ และพัฒนาการของเด็ก พบว่าปัจจุบัน หลักสูตรการศึกษาทั้งประเทศออกกำหนดมาจากส่วนกลางเป็นหนึ่งเดียวกันหมด จึงทำให้เกิดปัญหาเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับ ทำให้ทำอะไรไม่เป็น เป็นการสูญเสียเวลาทางการศึกษา ซึ่งวิธีที่ควรจะเป็นคือ การกำหนดหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น จบมาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ เช่นวิชาการเกษตร การทอผ้า ฯลฯ นอกจากนี้วิธีการเรียนการสอนก็จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง โดยไม่ใช่วิธีท่องจำแบบเดิม แต่จะต้องเป็นการใช้เหตุผล การทดลอง และการตัดสินใจในด้วยประสบการณ์ของตนเอง และประการสุดท้าย ควรจะมีการดึงพระสงฆ์ให้เข้ามามีบทบาทในการอบรมสั่งสอนเรื่องศีลธรรมควบคู่กันไปด้วย

3.4 ความพร้อมของระบบการบังคับใช้กฎหมาย

ประเด็นสุดท้ายที่ที่ประชุมทวงถาม และกล่าวถึงกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เสี่ยงสะท้อนจากเด็กและเยาวชน ก็คือประสิทธิภาพของกฎหมายที่มีอยู่ และกระบวนการในการ บังคับใช้กฎหมายให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นจริง ทั้งนี้ผู้ที่ให้ความเห็นส่วนมากเชื่อว่าหากมีการเข้มงวดกวดขันมากขึ้น และมีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว สภาพความรุนแรงของปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กด้านต่าง ๆ ก็คงจะลดลง

4. มาตรการในการแก้ไขโดยรวม

ที่ประชุมพูดกันมากกว่าบทบาทในการคุ้มครอง นวัตกรรมเด็กนั้น คงจะไม่ใช้ ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นของทุกคนในสังคม แม้กระทั่งจากตัวของเด็กเอง เมื่อเป็นดังนี้ หัวใจของการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาคือ ทุกฝ่ายจะต้องทำงานหนุนช่วย ประสานสัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างต่อเนื่อง โดยอาจจะแยกเป็นกลไกด้านต่าง ๆ 3 ด้านคือ

4.1 กลไกทางกฎหมาย สถานิติบัญญัติจะต้องหมั่นเพียรในการตรวจสอบคุณภาพของกฎหมายที่มีอยู่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ เพื่อให้นำมาใช้ได้ทันทั้งที่ โดยจะต้องทำงานหนักต่อเนื่องและจริงจัง

4.2 กลไกทางด้านบริหาร รัฐบาลจะต้องรับข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแปรนโยบายหรือแผนมาสู่การปฏิบัติที่เป็นจริงมากขึ้น โดยเฉพาะเสียงเรียกร้องในการให้มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานที่ เชื่องช้าเนื่องจากมีขั้นตอนมากเกินไป ตลอดจนประสิทธิภาพของบุคลากรของรัฐ จะต้องมีการเร่งรัดพัฒนาให้สามารถให้บริการ และน่านโยบายไปปฏิบัติให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.3 กลไกทางสังคม ได้แก่การสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมให้เกิดขึ้น โดยทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันทั้งภาครัฐและเอกชน สื่อมวลชนจะต้องเผยแพร่ข่าวสารที่ถูกต้องและเสริมสร้างทัศนคติที่มีสำนึกต่อส่วนรวม ภาคธุรกิจซึ่งมีทรัพยากรอยู่เป็นจำนวนมากจะต้องค่อย ๆ ลด ละ เลิก กิจกรรมแสวงหากำไรที่จะทำลายคุณธรรม จริยธรรมของสังคม แล้วเพิ่มบทบาทในการเกื้อหนุนและรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น สถาบันครอบครัวจะต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากทุกส่วนให้มั่นคง เพื่อเป็นพื้นฐานของสังคมต่อไป และประการสุดท้ายองค์กรพัฒนาเอกชนจะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐ และให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นปากเสียงของประชาชน

สรุปผลการแสดงมติของที่ประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

ต่อการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของประเทศไทย

จำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมดประมาณ 600 คน

ผู้ที่ส่งแบบแสดงประชามติ 515 คน

กลุ่ม	จำนวน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
1. เด็กและเยาวชน	254	243	7	4
2. ครู-อาจารย์	25	23	1	1
3. หน่วยงานราชการ	66	55	6	5
4. แพทย์-พยาบาล	15	14	-	1
5. องค์กรพัฒนาเอกชน	91	88	-	3
6. สื่อมวลชน	4	3	-	1
7. นักวิชาการ	16	14	-	2
8. นักกฎหมาย	5	5	-	-
9. ภิษุ-สามเณร	22	22	-	-
10. ผู้ใช้แรงงาน	12	12	-	-
11. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	5	4	-	1
รวม	515	483	14	18

ภาคผนวก 1
รายชื่อต่าง ๆ

เวที - วาทะ

ร้ายลำนาคำกลอนวอนกราบเรียน
ภัยสังคมเบียดเบียนรังแกฉัน
พ่อรักฉัน แม่รักฉัน ฉันรักท่าน
แต่พ่อแม่ไม่รักกัน ฉันทำใจ
มลภาวะสังคมในวันนี้
ยังคงมีจุดไหนฉันยืนได้
ฉันวันนี้คือหลังของวันใหม่
มีจุดไหนให้หลังของท่านยืน

นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

"ขอถามผู้ใหญ่ทุกคนในสังคมว่า
ทำไมเด็กจึงได้อะไรไม่เท่ากัน จากสังคมเดียวกัน"

นักเรียนโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

"รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี อหากให้มองเสียใหม่
ว่าตี คือการที่ผู้ใหญ่จะต้องตีบทของตัวเองให้แตก"

เยาวชนชมชนคลองเตย

รายชื่อคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร

ได้รับการแต่งตั้งเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2531

1. นางเย็นจิตต์	รพีพัฒน์ ฌ อัยรยา	ประธานคณะกรรมการ
2. นายนิยม	คำแหง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ 1
3. นพ.อุดมศิลป์	ศรีแสงนาม	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ 2
4. นางศรีสกุล	เตชะ ไพบูลย์	เลขานุการคณะกรรมการ
5. นายสุวัฒน์	นิงสานนท์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
6. นายวิสาร	เตชะธีราวัฒน์	โฆษกคณะกรรมการ
7. นายวิสันต์	เดชเสน	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
8. นายเฉลิมยศ	แสนวิเศษ	ที่ปรึกษา
9. นายชาญชัย	ปทุมรักษ์	ที่ปรึกษา
10. นายบุญเกิด	นากดี	ที่ปรึกษา
11. นายพูนสวัสดิ์	มูลศาสตร์สาทร	ที่ปรึกษา
12. นางเตือนใจ	นุอุปละ	
13. นายปัญญา	จินตะเวช	
14. นายมานะ	แพรสกุล	
15. นายวุฒิพงษ์	เหลื่องอุดมชัย	
16. นางศิริพันธ์	จรีมาศ	
17. นายสานนท์	สุนทรธนะบุรี	
18. นายอดิศักดิ์	โกศลสถานนท์	
19. นาวาอากาศตรี	วิไลวงศ์	

**รายชื่อคณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุม
เวทีสิทธิเด็ก**

1. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

1. นางเย็นจิตต์	รพีพัฒน์ ณ อยุธยา	ประธานกรรมการ
2. นายนิยม	คำแหง	รองประธานกรรมการ
3. นพ.อดมศิลป์	ศรีแสงนาม	รองประธานกรรมการ
4. นายบุญเกิด	นากติ	ที่ปรึกษา
5. นายชาญชัย	ปทุมรักษ์	ที่ปรึกษา
6. นายเฉลิมยศ	แสวงพิเศษ	ที่ปรึกษา
7. นายอนุสวัสดิ์	มูลศาสตร์สาทร	ที่ปรึกษา
8. นายศิริชัย	ไชยทัญญาอาสน์	ที่ปรึกษา
9. ศ.ระพี	สาคริก	ที่ปรึกษา
10. ค.นพ.ประเวศ	วะลี	ที่ปรึกษา
11. คุณหญิงอัมพร	มิสข	ที่ปรึกษา
12. นายยุวัฒน์	วุฒิเมธี	ที่ปรึกษา
13. นายเทอเย่	ทอเดเช่น	ที่ปรึกษา
14. นายวิสาร	เตชะธีราวัฒน์	กรรมการ
15. นายวิสันต์	เดชเสน	กรรมการ
16. นางเตือนใจ	นุอุปละ	กรรมการ
17. นายสานันท์	สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
18. นายวุฒิพงษ์	เหลืองอดมชัย	กรรมการ
19. นายมานะ	แพรสกุล	กรรมการ
20. นายปัญญา	จินตะเวช	กรรมการ
21. นายอดิศักดิ์	โกศกุลกานนท์	กรรมการ
22. นายอาทิตย์	วิสัยวงศ์	กรรมการ
23. นางศิริพันธ์	จรีมาศ	กรรมการ
24. นายสุวัฒน์	นิงสานนท์	กรรมการ
25. นางศรีศักดิ์	ไทยอารี	กรรมการ
26. นางผกา	แสงสุวรรณ	กรรมการ
27. นางศรีสกุล	เตชะไพบลย์	กรรมการและเลขานุการ
28. นายเกื้อ	แก้วเกต	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

29. นายวัลลภ	ตั้งคณานุรักษ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
30. นายธรรม์	ชาลีจันทร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
31. นายอภิรัตน์	บุญชะลิกษ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
32. นายรัชพล	กาญจนาคม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
33. ว่าที่ร.อ.ต.หญิงสุภัทรา	รัตนไพบลย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ กำหนดนโยบายในการจัดประชุมกำกับ ดูแล แก้ปัญหา สรุปและแถลงการณ์ ในการจัดประชุม

2. คณะกรรมการฝ่าย แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

2.1 คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ

1. นายนิยม	คำแหง	ประธานกรรมการ
2. นางศรีสกุล	เตชะ ไพบลย์	รองประธานกรรมการ
3. นายเกื้อ	แก้วเกต	รองประธานกรรมการ
4. นางศรีศักดิ์	ไทยอารี	รองประธานกรรมการ
5. นายวัลลภ	ตั้งคณานุรักษ์	รองประธานกรรมการ
6. นายसानนท์	สุนทรธนะบุรี	ที่ปรึกษา
7. นายสุวรรธ	ดาราวงษ์	ที่ปรึกษา
8. รศ.ประธาน	วัฒนาวณิชย์	ที่ปรึกษา
9. นายสุวัฒน์	นิงสานนท์	กรรมการ
10. นางเตือนใจ	นุอุปละ	กรรมการ
11. นายปัญญา	จินตะ เวช	กรรมการ
12. นายสินธุ์ชัย	ชื่อสัตย์ดี	กรรมการ
13. สัตว์แพทย์หญิงจันทร์ภา	สิงห์ชัย	กรรมการ
14. นางสาวโลเณย์	ชุกรานนท์	กรรมการและเลขานุการ
15. นายศราวดี	มหาสุวรรธวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
16. นางชุลีพร	ณ ลำพูน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
17. นายสัตว์แพทย์ธำนิษฐ์	สันติวัฒนธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
18. นางสาวมานิตย์	ชันทา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
19. นางดาเรศ	สิทธิรัตน์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
20. นางสาวสุดา	อรุณรังษี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
21. นางสาวสมลักษณ์	ลิ้ม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

22. นายวีรพล	กาญจนาคม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
23. ว่าที่ร.อ.ต.หญิงสุภัทรา	รัตนไพบูลย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
24. นางสาวจำนงค์	ลูกโม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
25. นายกำธร	รัตนคำ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ ดำเนินการในเรื่องงานเลขานุการ ประสานงานกับกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เพื่อช่วยในการวางแผนจัดการ และประสานการติดต่อกับองค์กร คณะบุคคล บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประชุม และจัดนิทรรศการ รวมทั้งสรุปผลการประชุม จัดนิมฟ์ แจกจ่ายจนเสร็จการ

2.2 คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ รับรอง และพิธีการ

1. เพ.อุดมศิลป์	ศรีแสงนาม	ประธานกรรมการ
2. นายเฉลิมยศ	แสนวิเศษ	รองประธานกรรมการ
3. นว. ประทีป	อึ้งทรงธรรม อาตะ	รองประธานกรรมการ
4. รศ. ประกอบ	คุปรัตน์	ที่ปรึกษา
5. นายมานะ	แพรสกุล	กรรมการ
6. นางศิริพันธ์	จวีมาศ	กรรมการ
7. นายสุวธรรม	ดาราวงษ์	กรรมการ
8. ม.ล. อธิญา	กฤดากร	กรรมการ
9. นางสาว ใญ่พร	สินพร	กรรมการและเลขานุการ
10. ร.ต.ต. ส้าววย	พงษ์นาค	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
11. นายนรท	นรหมา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
12. นางดาเรศ	สิทธิรัตน์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
13. ว่าที่ร.อ.ต.หญิงสุภัทรา	รัตนไพบูลย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
14. นายอภิรัตน์	บุญชะลิกชี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ ดำเนินการในเรื่องการจัด และตกแต่งสถานที่ประชุม จัดอาหาร เครื่องดื่ม และการต้อนรับ พร้อมทั้งดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมประชุม และวิทยากร และจัดเตรียมอำนวยความสะดวกพิธี เบื้องต้นด้วย

2.3 คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

1. นายชาญชัย	ปทุมารักษ์	ประธานกรรมการ
2. นายวิสาร	เตชะธีราวัฒน์	รองประธานกรรมการ
3. นายวัลลภ	ตั้งคณานุรักษ์	รองประธานกรรมการ
4. ร.ต. วิจิตร	อยู่สุภาพ	ที่ปรึกษา
5. นางสนธิ์สุดา	เอกชัย	ที่ปรึกษา
6. นายสุรพงษ์	มาคะวิสุทธิ	ที่ปรึกษา
7. นายสุวรรณ	คาราวงษ์	ที่ปรึกษา
8. นายปัญญา	จินตะเวช	กรรมการ
9. นายอาทิตย์	วิลัยวงศ์	กรรมการ
10. นายมนัส	บุญประกอบ	กรรมการ
11. นางสาวอรศรี	งามวิทยาพงศ์	กรรมการ
12. นายสุวัฒน์	เอกทัน	กรรมการและเลขานุการ
13. นายสานิตย์	ปสิมชุกดิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
14. ว่าที่ร.อ.ต.หญิงสุภัทรา	รัตนไพบูลย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ ประชาสัมพันธ์การจัดประชุม และประสานงานกับสื่อมวลชนทุกแขนง เพื่อให้การดำเนินงานจัดประชุมครั้งนี้เป็นไปด้วยดี นับตั้งแต่เริ่มงานจนเสร็จสิ้นการประชุม

รายชื่อผู้อภิปรายแสดงความคิดเห็นในการประชุมระดมความคิด

เวทีสิทธิเด็ก

(ตามลำดับก่อนหลัง)

ชื่อ	องค์กร
1. ศาสตราจารย์ระพี ลาคริก	
2. นางสาวศรีสว่าง พ่วงศ์แพทย์	สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน
3. Mr.Khaled Khali	United Nation information survice
4. Mr.Terje Thodesen	Redd Barnar - Thailand
5. พระมหาเจิม สุวใจ	สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์
6. นางสาวเตือนใจ ม่วงเครือ	โรงเรียนวัดสุวรรณารามวิทยาคม
7. นายณัฐยุทธ์ รามสูตร	โรงเรียนสาธิต มศว.ปทุมวัน
8. พ.อ.พิเศษญ.มยุรี พलगูล	สภาสังคมสงเคราะห์ฯ
9. อ.นิคม จันทรวีทร	คณะกรรมการสวัสดิการสังคม รัฐสภา
10. ด.ช.สาธิต ต้นดีวัฒนเสถียร	โรงเรียนโสมสภา 2
11. นายสมหมาย ยดสุนทร	โรงเรียนนวมินทราชูทิศ
12. นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน
13. นางจันทร์เพ็ญ เจริญผลลักษณ์	โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
14. นายอัมพร บรรดาศักดิ์	ศูนย์พัฒนาเด็ก สหภาพแรงงานทอผ้าลคกี้ 3
15. นางเตือนใจ คุภลักษณ์	คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน จ.นิจิตร
16. นายณัฐพร พรสวัสดิ์	เยาวชนจากชุมชนคลองเตย
17. สามเพชรสมศักดิ์ คุภฤกษ์	วัดจกรวรรดิราชवास
18. นายนนดล เจริญศรี	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
19. ด.ญ.วรวรรณวิภา บุรณะลิขิตเกษม	โรงเรียนโสมสภา 2
20. นางสาวกุสุมา บัวใหญ่	โรงเรียนศึกษานารี
21. นางชนิษฐา เทวินทรภักดี	สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน ญาไท
22. นายวิระ รูปคม	โรงเรียนบ้านนาวังไต้ จ.อุบลราชธานี
23. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ	มูลนิธิดวงประทีป
24. นายธนวี ดิษฐานพร	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
25. ญ. ชูจิตร์ ศิริโชติ	มูลนิธิสงเคราะห์คนพิการทางมองเห็นและปัญญา

	ชื่อ	องค์กร
26.	นางสาวขวัญฤทัย แสงวิทยา	โรงเรียนมาแตร์ เดอีวิทยาลัย
27.	นางสาวอุษา ศรีเพิ่ม	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
28.	ผศ.ดร.เบญจมา ชลธารันนท์	ภาควิชาการศึกษาพิเศษ วิทยาลัยครูสวนดุสิต
29.	นายมนัสศักดิ์ พรหมประสิทธิ์	สวนสยาม
30.	นางอุไร นำไพศาล	สมาคมวางแผนครอบครัวฯ
31.	นายสตาจค์ ชุตตาภา	โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์
32.	นายอรภวุฒิ จันทรบุษราคัม	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ
33.	นายชาญ แก้วชูโล	สถาบันกลางช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย
34.	คุณหญิงกนก สามเสนวิล	ชมรมบำเพ็ญประโยชน์
35.	นางสาวน้ำเพชร เกษหอม	เยาวชนชมชนคลองเตย มูลนิธิดวงประทีป
36.	ม.ล.อนงค์ นิลอุบล	มูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอล
37.	นางสาวสุวิณี พินิจทรัพย์สิน	โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน
38.	นายทศพร เพชรไพรีสันติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๙.	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	คณะกรรมการกิจการรัฐสภา
40.	นายยอดชาย ชุตติกาโม	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
41.	พระมหาสงัด โมหัตโร	โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดสุทธาวาส
42.	นางสินี จักรานนท์	องค์การกุศลเฟิร์ล เอส บัด
43.	นศท.เสกสิทธิ์ ศชเจริญ	โรงเรียนโยธินบูรณะ
44.	นักเรียนหญิงไม่แจ้งชื่อและสังกัด	
45.	นายวิชา มหาคุณ	ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชน
46.	ศ.นพ.ประเวศ วะสี	
47.	นักศึกษาชายไม่แจ้งชื่อและสังกัด	
48.	นายอิทธิพล วีระกิจสมบูรณ์	โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย
49.	นางสาวสมบัติ แจ็งบำรุง	อาสาสมัครพิทักษ์เด็กเร่ร่อน มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
50.	นางสาวเกสร คำชื่อ	สหภาพแรงงานสิ่งทอหลักที่ 3

	ชื่อ	องค์กร
51.	พญ.วันเพ็ญ บุญประกอบ	โรงพยาบาลรามารามธิบดี
52.	นางศรีสกุล เตชะ ไพบูลย์	คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน
53.	นักเรียนหญิงไม่แจ้งชื่อและสังกัด	
54.	นางสาวปภัสรา กิตติโสภณ	โรงเรียนเซมะสิริอนุสรณ์
55.	นักศึกษาชายไม่แจ้งชื่อ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
56.	นักเรียนหญิงไม่แจ้งชื่อ	โรงเรียนสตรีวิทยา
57.	นางวันเพ็ญ พิศาลพงษ์	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
58.	นักเรียนหญิงไม่แจ้งชื่อ	โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
59.	นายวราพรคุณ เขมศาสตร์	โรงเรียนอำนวยการศิลป์
60.	นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล	สำนักงานส่งเสริมข้าราชการตุลาการ

สรุป มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น 60 คน แบ่งเป็น

1. เด็กและเยาวชน	28	คน
2. ครู-อาจารย์	3	คน
3. หน่วยงานราชการ	2	คน
4. แพทย์-พยาบาล	3	คน
5. องค์กรพัฒนาเอกชน	7	คน
6. นักวิชาการ-ผู้ทรงคุณวุฒิ	4	คน
7. นักกฎหมาย	3	คน
8. ศึกษ-สามเณร	3	คน
9. ผู้ใช้แรงงาน	2	คน
10. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	1	คน
11. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	3	คน
12. บริษัทเอกชน	1	คน

ภาคผนวก 2
เอกสารประกอบการประชุม

เวที - วาทะ

"พูดในฐานะที่เป็นแม่ของเด็กไร้สัญชาติ
ดิฉันอยากจะกรี๊ดเลือดของดิฉันออกมาแล้ว เทียบกับผู้ชายไทยดูสิว่า
มันมีความเข้มข้นน้อยกว่าผู้ชายตรงไหนของความรักชาติ"

ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ

ถามเด็กว่า "โตขึ้นหนูอยากเป็นอะไรคะ"

เด็กคนนั้นตอบว่าอย่างไรรู้มั๊ยคะ

"หนูอยากเป็นโสเภณีคะ"

ถามว่าทำไมถึงอยากเป็นโสเภณี

เขาบอกว่า "สบายคะ งานสบาย

แม้หนูทำงานสบาย ๆ ไม่ต้องออกแรงอะไร"

ท่านอาจจะรู้สึกว่าการไม่เด็กคิดอะไรน่าเกลียดอย่างนั้น

แต่ในความรู้สึกดิฉันและเพื่อนดิฉันคิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา

ก็เหมือนกับที่พ่อแม่เขาเป็นตำรวจ

ก็อยากให้ลูกเขาเป็นตำรวจนั่นแหละ...

น้ำเพชร เกษหอม

เยาวชนชมชนคลองเตย

"บาง Case เด็กถูกข่มขืนจริง ๆ
ตำรวจกลับเหาะเหินว่าถูกข่มขืนจริงหรือ หรือสมยอม"

อุไร นำไพศาล

สมาคมวางแผนครอบครัวฯ

สรุปสาระสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญามีบทบัญญัติ 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นลักษณะของกฎหมายสารบัญญัติ คือเป็นเนื้อหาและหลักการต่าง ๆ ในการคุ้มครองเด็กเริ่มจากมาตรา 1 ถึงมาตรา 41 ส่วนที่ 2 เป็นลักษณะของกฎหมายวิธีบัญญัติ คือเป็นหลักเกณฑ์และแบบพิธีในการบังคับใช้ซึ่งเริ่มจากมาตรา 42 ถึงมาตรา 54 (ซึ่งตัวอนุสัญญาแยกย่อยออกเป็น 2 ช่วง มาตรา 42-45 และ 46-54)

สำหรับเนื้อหาในส่วนที่ 1 อาจแบ่งได้เป็น 6 หลักด้วยกัน คือ

1. **หลักทั่วไป** เป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทั่ว ๆ ไปในแง่ทั้งส่วนบุคคล การแสดงความคิดเห็น คาสนา วัฒนธรรม ความเสมอภาคภายใต้กฎหมายเดียวกัน การศึกษา และอื่น ๆ นอกจากนั้นเป็นส่วนที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลเด็กโดยทั่วไปโดยกำหนดไว้ในรูปหลักนิจปฏิบัติของรัฐภาคี อย่างไรก็ตามมีบทบัญญัติที่ตัดปัญหาผลกระทบทางลบในการบังคับใช้อนุสัญญานี้ปิดท้ายไว้ว่า อนุสัญญานี้ไม่มีผลทำให้เด็กได้รับความคุ้มครองน้อยไปกว่าที่เขาได้อยู่ตามกฎหมายอื่น ๆ สาระสำคัญของหลักนี้อยู่ในมาตรา 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 25, 30, 38, 41

2. **หลักการคุ้มครองร่างกายชีวิต เสรีภาพ และสวัสดิภาพของเด็ก** มุ่งคุ้มครองมิให้เด็กถูกข่มเหงรังแก หรือถูกละเมิดสิทธิเหนือร่างกาย ชีวิต และเสรีภาพ รวมทั้งสวัสดิภาพ ไม่ว่าจะทำร้าย ชำ ล้วงเกินทางเพศ ชู้ดริต หากำไรทางเพศหรือคำกำไรทางเศรษฐกิจ หรือนำเด็กไปเป็นวัตถุซื้อขายหรือปฏิบัติต่อเด็กที่ไม่เหมาะสม จนเป็นผลเสียต่อสวัสดิภาพของเด็ก รวมทั้งคุ้มครองให้มีการเยียวยาฟื้นฟูเด็กที่ถูกกระทำละเมิดดังกล่าว ให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้ สาระสำคัญของหลักนี้อยู่ในมาตรา 19, 32, 33, 34, 35, 36, 39

3. **หลักการคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือกระทำความผิดทางอาญา** มุ่งคุ้มครองให้เด็กที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่โดยให้ได้รับผลร้ายจากการต้องถูกดำเนินคดีและความคุมตัวน้อยที่สุด สำหรับเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ หรือกระทำความผิดทางอาญาคัดกรองให้ได้รับโอกาสแก้ไขเยียวยาให้สามารถเติบโตเป็นพลเมืองดีของสังคม โดยมีสมมติฐานว่าเด็กกระทำการใด ๆ เพราะขาดวุฒิภาวะทำให้สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลผลักดันต่อความประพฤติของเด็ก นอกจากนี้ยังมีหลักประกันมิให้เด็กต้องรับโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต มีสาระสำคัญอยู่ในมาตรา 37, 40

4. **หลักการคุ้มครองสิทธิทางแพ่ง** มุ่งคุ้มครองให้เด็กได้รับสิทธิในฐานะพลเมืองของรัฐมีชื่อเสียงซึ่งมีสัญชาติสามารถติดต่อกับครอบครัวมีภูมิลำเนาหรืออยู่อาศัยร่วมกับบิดามารดา ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยมีรัฐช่วยสนับสนุนและให้หลักประกัน มีสาระสำคัญอยู่ในมาตรา 7, 8, 9, 10, 18, 27

5. **หลักการคุ้มครองเด็กผู้ด้อยโอกาส** มุ่งคุ้มครองให้เด็กด้อยโอกาสคือ เด็กผู้ขาดไร้อุปการะ เด็กผู้ตกอยู่ในภยันตราย และเด็กพิการ ได้รับการดูแลและอุปการะเลี้ยงดูให้เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป มีสาระสำคัญอยู่ในมาตรา 20, 21, 22, 23

6. **หลักการให้สวัสดิการสังคมแก่เด็ก** มุ่งคุ้มครองการให้เด็กได้รับข่าวสาร ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็ก ได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัย ได้รับการประกันสังคม ได้รับการศึกษาทั้งในแง่การเล่าเรียนและโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนเพื่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพการมีมนุษยสัมพันธ์อันดีมีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้รับการพักผ่อนหย่อนใจและส่งเสริมชีวิตด้านศิลปะวัฒนธรรม มีสาระสำคัญในมาตรา 17, 24, 26, 28, 29, 31

รัฐสภานิติ สภานิติเด็ก

อนุสัญญาสิทธิเด็กคืออะไร ?

เนื่องจากเด็ก ๆ ไม่มีอำนาจทางการเมือง และไม่มีสิทธิในการเลือกตั้ง ดังนั้นการเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ สำหรับเด็กเอง จึงต้องอาศัยพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และสังคมอย่างเต็มที่ เพื่อช่วยพิทักษ์และดูแลประโยชน์ให้ดีที่สุดสำหรับเด็ก

อนุสัญญาสิทธิเด็ก จึงหมายถึง อนุสัญญาที่ร่างขึ้นเพื่อคุ้มครอง สิทธิอันพึงได้รับของเด็กทุกคน หรือการช่วยพิทักษ์ และช่วยดูแลผลประโยชน์ของเด็กทุกคนให้ดีที่สุด

อนุสัญญาสิทธิเด็ก เริ่มจากไหน ?

ประเทศโปแลนด์ ได้เสนอให้มี อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสากลขึ้นก่อนปีเด็กสากล(พ.ศ.2522) ประเทศต่าง ๆ เห็นด้วย องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และศูนย์กลางเพื่อสิทธิมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ จึงเป็นองค์การหลักในการร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กขึ้น

อนุสัญญาฯ ร่างขึ้นจากการรวบรวมเอกสาร และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่เอกสารและข้อมูลเหล่านั้นไม่ได้ครอบคลุมสิทธิเด็กด้านต่างๆ ของเด็กได้หมด ซึ่งมีเอกสารระหว่างประเทศ 80 กว่าฉบับ เช่น อนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยกาชาดสากล อนุสัญญาว่าด้วยการแรงงานระหว่างประเทศ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ฯลฯ

ทำไมต้องมี อนุสัญญาสิทธิเด็ก ?

1. ยืนยัน และสะท้อนสิทธิที่เด็กทุกคนพึงได้ เช่น ได้รับการพิทักษ์คุ้มครองจากการถูกรุขมา สิทธิที่จะได้ชื่อ หรือถือสัญชาติ สิทธิด้านการประกันสังคม
2. ทำให้มีการปรับปรุงมาตรฐานที่ใช้กับเด็กให้ดีขึ้น เช่น เงื่อนไขพิเศษในการจ้างงาน การบริหารงานด้านการให้ความยุติธรรมแก่เด็กและเยาวชน
3. ร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กนี้ ครอบคลุมสิทธิด้านต่าง ๆ ที่เด็กต้องได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การศึกษาขั้นพื้นฐาน การนำเด็กมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม

เป้าหมายของ อนุสัญญาสิทธิเด็ก คืออะไร ?

เดิม ประเทศโปแลนด์ได้นำเสนอให้มีร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นอนุสรณ์อันยืนนานแก่เด็กสากล และต้องการให้สมาชิกใหญ่สหประชาชาติให้การรับรองภายในปีนั้น

ในปี 2532 นี้ สหประชาชาติได้ตั้งเป้าว่า ร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กละนี้ จะเสร็จเรียบร้อยและมีการรับรองจากประเทศต่างๆ ซึ่งเป็นปีที่ครบรอบ 10 ปีของการเริ่มกระบวนการร่างอนุสัญญา ครบรอบ 10 ปีของปีเด็กสากล และครบรอบ 30 ปีของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็กด้วย

อนุสัญญาสิทธิเด็ก กล่าวถึงอะไรบ้าง ?

1. **สิทธิในการอยู่รอด** เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อการอยู่รอดที่เด็กทุกคนจะต้องได้รับ พบว่าเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวนกว่า 13 ล้านคน ต้องเสียชีวิตไปทุก ๆ ปี โดยสาเหตุที่ลามาารถป้องกันได้ เช่น การได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ โรคท้องร่วง ฯลฯ

2. **สิทธิการได้รับการปกป้องคุ้มครอง** เป็นสิทธิที่เด็กได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการถูกทำร้าย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ และต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับในสงคราม นอกจากนี้ยังหมายถึงสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติของตนเอง

3. **สิทธิในการพัฒนา** เป็นสิทธิที่เด็กทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอทั้งทางด้านโภชนาการ สาธารณสุขมูลฐาน และการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จุดเด่นของอนุสัญญาสิทธิเด็ก คืออะไร ?

จุดเด่นของอนุสัญญานี้ก็คือ มุ่งประเด็นมาที่ กลุ่มเด็กเพียงกลุ่มเดียว โดยไม่มีการแบ่งเพศ แบ่งเชื้อชาติ ครอบคลุมเด็กทั่วโลกเป็นสิทธิเด็กสากล อีกทั้งครอบคลุมสิทธิต่าง ๆ ที่เด็กพึงได้รับในทุกด้านอย่างสมบูรณ์

อนุสัญญานี้มีมุ่งให้แต่ละประเทศผูกเรื่อง การเมือง และมนุษยธรรม เข้าด้วยกัน และให้ผลักดันเข้าสู่กฎหมายระหว่างประเทศ อันจะเป็นให้ประเทศต่าง ๆ ต้องพัฒนามาตรฐานความเป็นอยู่ของเด็กด้วย

เด็กกลุ่มใดบ้าง ได้รับการคุ้มครองจากอนุสัญญาสิทธิเด็ก ?

เด็กทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกเพศทุกวัย และทุกชาติ จะได้รับการคุ้มครองสิทธิอันพึงได้รับทุกคน การพิทักษ์และช่วยเหลือผลประโยชน์ของเด็กทุกคนให้ดีที่สุด ทั้งเด็กทั่วไปและเด็กที่ด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ เช่น เด็กกำพร้า เด็กพิการ เด็กเร่ร่อน แรงงานเด็ก โสเภณี เด็กเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรม เด็กขาดสารอาหาร เด็กยากจน ฯลฯ

เด็กที่ถูกเอาเปรียบ ได้รับอะไรจาก อนุสัญญาสิทธิเด็ก ?

ตลอดเวลาประมาณ 10 ปีที่ผ่านมาได้ทำการศึกษาข้อมูลเด็ก เพื่อเตรียมร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กฉบับนี้ พบว่าเด็กในโลกนี้ถูกทารุณในหลายรูปแบบ ตั้งแต่เบาที่สุดจนถึงหนักที่สุด เช่นการให้ความรักแก่เด็ก จะรักเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง ซึ่งนำมาสู่โคกนาฏกรรมเช่น การทารุณเด็กหญิง หรือฆ่าทิ้ง

นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กอีกจำนวนมากต้องมาเป็นโสเภณีเด็ก ถูกใช้แรงงานเร่ร่อน ไม่มีที่อยู่อาศัย ซึ่งล้วนแต่ถูกบังคับล่อลวงแทบทั้งสิ้น การมีอนุสัญญาสิทธิเด็กสากล จึงเป็นการคุ้มครองพิทักษ์เด็ก ไม่ให้เกิดการล่อลวงเด็ก หรือการหาผลประโยชน์ต่างๆ จากตัวเด็ก ดังที่กล่าวมา และสิ่งที่สำคัญคือ เด็กที่ขาดโอกาสหรือเด็กที่ถูกเอาเปรียบเหล่านี้ ก็จะได้รับสิทธิและความเป็นอยู่เช่นเดียวกับเด็กปกติด้วย

เด็กพิการ ได้รับอะไรจากอนุสัญญาสิทธิเด็ก ?

องค์การสหประชาชาติ ได้ประมาณตัวเลขว่าปัจจุบันมีคนพิการ 10% ของประชากรโลก นั้นหมายความว่า จำนวนประชากร 1 ล้านคน จะมีคนพิการ 1 แสนคน ซึ่งนับเป็นจำนวนไม่น้อย พบว่าเด็กพิการส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสอย่างมากทั้งด้านการกิน-อยู่ การได้รับการรักษา การศึกษา สวัสดิการสังคม และสิทธิด้านอื่น ๆ

อนุสัญญาสิทธิเด็ก จะให้การคุ้มครองสิทธิและการช่วยเหลือแก่เด็กพิการทั้งทางด้านการบำบัดรักษา มีการยกเว้นค่าใช้จ่ายรักษา สำหรับพ่อแม่เด็กที่ยากจน เด็กพิการต้องได้รับการศึกษาตามความเหมาะสมเป็นรายบุคคล มีการเตรียมตัวให้เด็กสามารถรับจ้างได้ ส่งเสริมให้เด็กมีความเชื่อมั่น และมีชีวิตเหมือนเด็กปกติด้วย.

ประเทศต่าง ๆ จะเข้าร่วมอนุสัญญา ได้อย่างไร ?

ถ้าหากที่ประชุมสมัชชา องค์การสหประชาชาติ ให้การรับรองร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.นี้แล้ว ก็จะมาถึงขั้นตอนที่สำคัญที่สุดก็คือ การร่วมลงนามและให้สัตยาบันเป็นภาคีสมาชิก ซึ่งถือว่าการยอมรับว่าจะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

เชื่อกันว่า ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติทั้งหมด 161 ประเทศ จะร่วมรับรองหลักการของอนุสัญญานี้ครบทุกประเทศ เพราะถ้าหากประเทศใดไม่ร่วมรับรอง ก็เท่ากับว่าประเทศนั้นยอมรับที่จะให้เด็กถูกละเมิดสิทธิเด็กในด้านต่าง ๆ ด้วย.

ฝ่ายข้อมูล

โครงการรณรงค์เรื่องสิทธิเด็ก

คณะทำงานด้านเด็ก

สถานการณ์ร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก องค์การสหประชาชาติ

ความเป็นมา

จุดเริ่มต้นของร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับนี้ เกิดจากการคำนึงถึงหลักสำคัญ 5 ประการคือ สิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สำหรับสวัสดิภาพและการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็ก ที่กำหนดไว้ในปฏิญญาเจนีวาในปี พ.ศ.2467 (ค.ศ. 1924) โดย "สหภาพกองทุนช่วยเหลือเด็กระหว่างประเทศ" ความพยายามครั้งแรกที่จะรวบรวมเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิเด็กไว้ภายใต้เอกสารฉบับเดียวกัน ต่อมาได้รับการทบทวน และเพิ่มเติมในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเมื่อปี พ.ศ.2491 (ค.ศ. 1959) ซึ่งกลายมาเป็นพื้นฐานของข้อความทั้งสิบข้อในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งสมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2502

ความจำเป็นต้องมีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เป็นส่วนสำคัญของสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นสิทธิที่กำหนดไว้ภายใต้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พ.ศ.2491 และกติกาสากลต่างๆ พร้อมทั้งเอกสารอื่นๆต่างก็เป็นเอกสารจำเป็นที่มีผลบังคับทางกฎหมาย เพื่อก่อให้มีการเสริมสร้างและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง

ฉะนั้นในทางเดียวกัน การพิทักษ์สิทธิเด็กก็ควรจะต้องอยู่บนรากฐานของกฎหมายที่แน่นอนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วยุทธศาสตร์ ด้วยภูมิหลังดังกล่าวนี้เอง ประเทศโปแลนด์จึงได้เสนอให้มีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กขึ้นก่อนปีเด็กสากล (พ.ศ.2522) ความคิดริเริ่มนี้เป็นโอกาสและแรงผลักดันให้มีการตั้งคำนิยามที่กระจ่างขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสำหรับเด็ก ตลอดจนนำเอาข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาปรับให้ผสมผสานเข้ากัน และอุดช่องโหว่ที่มีอยู่ในข้อความต่างๆ แล้วมีการประเมินผลโดยละเอียด เพื่อนำไปบรรจุไว้ในเอกสารระหว่างประเทศเพียงฉบับเดียวที่จะมีผลบังคับใช้ทางกฎหมายได้

ปฏิญญา กับ อนุสัญญา ในฐานะที่เป็นเอกสารทางกฎหมายระหว่างประเทศ ปฏิญญานั้นถือเป็นกฎหมาย "อ่อน" เพราะมักจะเป็นคำประกาศหลักการโดยทั่วไปที่บรรดาประเทศต่างๆยอมรับแต่ไม่กำหนดข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งตรงข้ามกับอนุสัญญาซึ่งมีผลบังคับใช้ที่แท้จริงกว่า คือกำหนดให้แต่ละประเทศลงนามและให้สัตยาบันจะต้องปฏิบัติตามข้อความและพันธกรณีที่ระบุไว้ในสัญญานั้นๆ แต่ละอนุสัญญานั้นจะกำหนดกลไกสำหรับติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามอนุสัญญาของประเทศภาคี

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปฏิญญามีอยู่แล้วกับอนุสัญญาที่จะมีขึ้น มักจะเกิดความเข้าใจผิดบ่อยๆว่าอนุสัญญานี้จะเข้ามาแทนที่ปฏิญญา ทศณะเช่นนี้เกิดขึ้นเพราะในร่างอนุสัญญาเดิม ซึ่งเริ่มร่างเมื่อปี 2521 ที่เสนอโดยประเทศโปแลนด์นั้นร่างขึ้นบนพื้นฐานใกล้เคียงกับตัวปฏิญญามาก แต่ความจริงแล้วในทำนองเดียวกับที่ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ไม่เคยเสื่อมสถานะลงเลย แม้จะมีเอกสารอื่นๆที่มีผลบังคับทางกฎหมายเกิดขึ้นตามมาในเรื่องเดียวกันอีกมากมาย อนุสัญญานี้จะมีขึ้นนี้จะเป็นส่วนเสริมไม่ใช่ไปแทนที่ปฏิญญาสิทธิเด็ก

การร่างอนุสัญญานับนี้ กระทำขึ้นในองค์การสหประชาชาติ หลังจากที่ทางการประเทศโปแลนด์นำเสนอร่างอนุสัญญาเมื่อปี 2521 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติได้พิจารณาทบทวนอย่างละเอียด ได้ตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับเนื้อหาของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากประเทศสมาชิกของคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชน 43 ประเทศ ผู้แทนจากประเทศอื่นๆที่เป็นภาคี องค์การสหประชาชาติอาจจะเข้าร่วมประชุมด้วยในฐานะ "ผู้สังเกตการณ์" และอาจมีส่วนร่วมในการอภิปรายได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้แล้วองค์การระหว่างประเทศและองค์การเอกชน ซึ่งมีการติดต่อปรึกษางานกับคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ ก็อาจจะส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้ด้วย ผู้แทนจากองค์กรเอกชนได้รับความยินยอมให้เข้าร่วมด้วยอย่างเต็มที่ในการหารือเรื่องอนุสัญญานับนี้ อนึ่งการประชุมต่างๆของคณะทำงานเปิดให้สาธารณชนได้รับรู้ด้วย

ส่วนสำคัญของร่างอนุสัญญานับนี้ ประกอบด้วยบรรดาสิทธิต่างๆ ที่ประชาคมระหว่างประเทศ เชื่อว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานหลักให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จะกำหนดแผนงานอายุของเด็กผู้เยาว์หรือความเป็นเด็ก แต่ขณะเดียวกันก็ต้องให้มีข้อยกเว้นได้สำหรับในกรณีของประเทศที่อายุของการเป็นผู้ใหญ่ กำหนดไว้ต่ำกว่านั้น จะต้องไม่ระบุในรายละเอียด เช่น พ่อ แม่ ควรจะต้องเลี้ยงดูลูกอย่างไร แต่จะต้องระบุว่า "เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลและคุ้มครองจากครอบครัวและรัฐ" และกำหนดขอบเขตในการจัดสรรดูแลและคุ้มครองเหล่านั้น

ทั้งนี้ก็เพราะว่าไม่ว่าประเทศใด สังคมใด ปฏิกริยาที่จะเกิดขึ้นย่อมมีเหมือนกันหมดเมื่อปรากฏว่า เด็กถูกรุณ ถูกพลัดพรากจากครอบครัวอย่างไรเหตุผล ไม่ได้รับโภชนาการที่ถูกต้อง หรือการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม ไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับชีวิต ต้องทบทวนผลภาพตลอดชีวิต เพราะถูกใช้แรงงานหรือถูกฆ่าในการสู้รบ

สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่อนุสัญญาฉบับนี้พยายามที่จะยื่นมือเข้าไปช่วย โดยกำหนดข้อผูกพันอย่างแจ่มชัดสำหรับประเทศต่าง ๆ ที่ให้สัตยาบันแล้ว และจะเป็นเครื่องมือช่วยหนุนให้เกิดความร่วมมือ และความเป็นปึกแผ่นระหว่างประเทศในอันที่จะปฏิบัติตามด้วย เหตุการณ์ที่กล่าวข้างต้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ ในส่วนต่าง ๆ ของโลก อนุสัญญานี้จึงเป็นพื้นฐานที่มั่นคง และหวังว่าจะเป็นแรงผลักดันอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน ให้มีการกระทำต่าง ๆ เพื่อขจัดปัญหาเหล่านี้ นอกจากนี้ยังจะกำหนดว่าสิทธิเด็ก ควรอยู่ตรงจุดใด คือจะต้องไม่ไปขัดขวางกับสิทธิของผู้ใหญ่ แต่จะต้องเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ร่างอนุสัญญาฉบับปัจจุบันนี้ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะทำงานสหประชาชาติ เรียบร้อยแล้ว และได้แปลออกมาเป็นภาษาไทยแล้ว และจะนำเข้าสู่การประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่จะมีขึ้นภายในเดือนพฤศจิกายน 2532 นี้ สาเหตุสำคัญของการเลือกเอาปี 2532 เพราะความสำคัญของปีนี้คือ เป็นโอกาสครบรอบปีที่ 10 ของปีเด็กสากล และครบรอบปีที่ 10 ของการเริ่มกระบวนการร่างอนุสัญญา นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสครบรอบปีที่ 30 ของการประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็กอีกด้วย

ร่างอนุสัญญาฉบับนี้มี 54 มาตรา แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

- ส่วนที่ 1 บทนำ ซึ่งบอกให้ทราบหลักสำคัญ ๆ ของเรื่องอนุสัญญานี้ถึง
- ส่วนที่ 2 มาตราหรือตัวบท ที่กำหนดพันธกรณีซึ่งประเทศที่ให้สัตยาบันแก่อนุสัญญาต้องปฏิบัติตาม
- ส่วนที่ 3 บทบัญญัติการดำเนินการ ซึ่งให้นิยามวิธีการสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในการบังคับใช้

การเคลื่อนไหวร่างอนุสัญญาในประเทศไทย โดยองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของร่างอนุสัญญาฉบับนี้ เพราะสามารถให้เด็กในทุกส่วนของโลกได้รับการปกป้องคุ้มครอง และครอบคลุมนิติที่เด็กควรจะได้รับในทุกด้าน สำหรับประเทศไทยถึงแม้จะพัฒนาเศรษฐกิจเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว แต่ก็ต้องยอมรับว่ากำลังประสบกับปัญหาสังคมมาก โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน เช่น ปัญหาโสเภณีเด็ก เด็กเร่ร่อน เด็กพิการ เด็กติดยาเสพติด เด็กถูกใช้แรงงาน เด็กถูกล่วงเกินทางเพศ หรือถูกลักพาตัวไปขายต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งนับวันปัญหาเหล่านี้จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น มีแต่การร่วมมือกันอย่างจริงจังทั้งองค์กรรัฐและเอกชนเท่านั้นที่จะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาได้

การเคลื่อนไหวร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในประเทศไทย
ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2531 เป็นต้นมา

- วันที่ 2-4 พฤศจิกายน 2531
สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน และคณะทำงานด้านเด็ก จัดสัมมนาเรื่อง
อนุสัญญาสิทธิเด็กสากลกับปัญหาเด็กไทย ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน จ.นครปฐม มีผู้เข้าร่วมการสัมมนาประมาณ 100 คน
- วันที่ 24-25 พฤศจิกายน 2531
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ จัดสัมมนาระดับ
ชาติเรื่อง สิทธิเด็ก ณ ห้องประชุมสยช. ผู้เข้าร่วมจำนวน 188 คน
- สิงหาคม 2532
คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร แต่งตั้ง
อนุกรรมการชั้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาเรื่องอนุสัญญาสิทธิเด็กโดยเฉพาะ
- วันที่ 15 สิงหาคม 2532
คณะทำงานด้านเด็กจัดเสวนา อนุสัญญาสิทธิเด็กกับปัญหาเด็กไทย
ณ บ้านเซเวียร์ อ.สวนวารีชัยสมุทรภูมิ
- กันยายน 2532
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ แต่งตั้ง
อนุกรรมการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับอนุสัญญาสิทธิเด็ก
- วันที่ 27 กันยายน 2532
คณะทำงานด้านเด็กจัดเสวนา อนุสัญญาสิทธิเด็กกับความมั่นคงของรัฐ
ณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วันที่ 24 ตุลาคม 2532
สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งหนังสือที่ สอ.ดย. 238/2532
ถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับอนุสัญญาฯ

- วันที่ 8 พฤศจิกายน 2532
คณะกรรมการด้านเด็กจัดเสวนาเรื่อง **สังคมไทยกับการเรียนรู้เรื่องสิทธิเด็ก**
ณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วันที่ 9 พฤศจิกายน 2532
คณะกรรมการบริหารคณะกรรมการด้านเด็ก เข้าพบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ณ ทำเนียบรัฐบาล เพื่อชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ
- วันที่ 20 พฤศจิกายน 2532
คณะกรรมการสิทธิการศึกษาระดับสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการด้านเด็ก จัดการประชุมระดมความคิดเห็นในโครงการ **"เวทีสิทธิเด็ก"** ณ ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา
- วันที่ 20 พฤศจิกายน 2532
ผู้แทนประเทศไทยร่วมยกมือให้การรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในการประชุมสมัชชาใหญ่ องค์การสหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก

UNITED NATION
INFORMATION SERVICE

สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ

20 พฤศจิกายน 2352

เด็กทั่วโลกจะร้องขออนุสัญญาสหประชาชาติ

กรุงเทพฯ (สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ) เด็กทั่วโลกกว่า 500 คน จะไปชุมนุมยื่นคำร้องต่อสหประชาชาติในวันที่ 20 พฤศจิกายน หรือ "วันสิทธิเด็ก" เพื่อให้มีการยอมรับในอนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองสิทธิของเด็ก

ทั้งนี้ เป็นคำแถลงของนายคาเล็ด คาลิ ผู้อำนวยการสำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ กรุงเทพฯ ระหว่างปราศรัยต่อที่ประชุมสัมมนาอนุสัญญาสิทธิของเด็ก ซึ่งจัดขึ้นโดยสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน ร่วมกับคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร และคณะทำงานด้านเด็ก ที่ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา

"การแสดงออกของพวกเขา เพื่อให้มีการสนับสนุนสิทธิของเด็กทั่วโลก เท่ากับเป็นการระลึกถึงวันครบรอบปีที่ 30 แห่งปฏิญญาสากลสหประชาชาติเรื่องสิทธิของเด็ก และวันเดียวกันนี้ จะมีการลงคะแนนเสียงเรื่องอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็กที่สหประชาชาติ" นายคาลิกกล่าว

อนุสัญญา ซึ่งใช้เวลา 10 ปีในการร่าง มีการปรับและรวมมาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วเข้าด้วยกัน ทั้งยังเสนอหัวข้อใหม่ที่สำคัญอีกด้วย อนุสัญญาที่ประเทศพัฒนาและกำลังพัฒนาได้ร่วมกันร่างขึ้นมานี้มีความสมบูรณ์ รวมเรื่องสิทธิของเด็กในด้านพลเรือน การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

อนุสัญญานี้หากเป็นที่ยอมรับถือว่าเป็นนโยบายสากลฉบับแรกของนานาชาติที่รวมเรื่องสิทธิของเด็ก รวมทั้งเด็กพิการและเด็กกำพร้า ที่จะได้รับการประกันสิทธิทางการศึกษา การดูแลสุขภาพด้านอนามัย และปกป้องจากการตกตวงหรือแสวงประโยชน์ในทางที่ผิด

อนุสัญญานี้ เริ่มจากหลักการ 5 ข้อ ในสนธิบัตรชาติปี 2467 ต่อมาได้ขยายเป็น 10 ข้อ ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของเด็ก ซึ่งได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2502

(ร่าง)

คำกล่าวแสดงความคิดเห็นของ

MR. TERJE THODESEN

(มิสเตอร์เทอเย่ ทอเดเซน)

ผู้แทนองค์การอนุเคราะห์เด็ก(นอร์เวย์) - เรดบาร์นา ประเทศไทย

ในการประชุมระดมความคิดเห็น เวทีสิทธิเด็ก วันที่ 2 พฤศจิกายน 2532 ณ ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา

เรียนท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ก่อนอื่น ผมขอแสดงความขอบคุณคณะผู้จัดการประชุมในครั้งนี้ ที่เปิดโอกาสให้ผมได้กล่าวแสดงความคิดเห็นต่อท่านทั้งหลายที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กไทย ณ สถานที่แห่งนี้ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับ Redd Barna ซึ่งเป็นองค์การที่ผมเป็นตัวแทนในประเทศไทย ทั้งยังเป็นโอกาสอันดีมากที่จะได้นำเสนอและสนับบสนุนแนวความคิดและอุดมคติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก ๆ ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างดีจากทั้งในประเทศไทยและที่อื่น ๆ

เป็นข้อเท็จจริงในปัจจุบันที่ว่าเด็ก ๆ ในหลาย ๆ ประเทศยังไม่ได้รับแม้แต่สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สุด ทั้ง ๆ ที่โลกมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ที่หลากหลาย เด็ก ๆ หลายร้อยล้านคนยังคงขาดอาหาร ทั้ง ๆ ที่เรามีความรู้ต่าง ๆ ละสมเพินพชนขั้นในมนุษยชาติ เด็ก ๆ หลายสิบล้านคนยังคงไร้การศึกษา แม้แต่ทักษะทางการอ่านขั้นพื้นฐานที่สุด และทั้ง ๆ ที่มีข้อตกลงโดยทั่วไปว่าเด็ก ๆ ไม่ควรจะถูกเกณฑ์ทหาร แต่การเคลื่อนไหวทางทหารและทางรัฐบาลยังคงใช้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปีเพื่อเป็นกองกำลังต่อสู้

เรื่องของการขาดสิทธิมนุษยชนของเด็กยังคงมีมากมาย และมีเรื่องที่น่าเศร้ามากกว่าทั้งสามเรื่องที่กล่าวมา นั่นคือข้อเท็จจริงที่ว่า ได้มีช่องว่างอันกว้างใหญ่ระหว่างมโนภาพของเราเกี่ยวกับความสุขที่เด็กควรจะได้รับ กับสภาพความเป็นจริงในทุกวันนี้ที่พบว่าเด็กจำนวนหลายล้านคนต้องดิ้นรนต่อสู้เพียงเพื่อให้มีชีวิตอยู่

การร่วมมือผลักดัน (ร่าง)อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ทำให้เกิดการตระหนักว่าเด็ก ๆ ในโลกนี้ยังไม่ได้ได้รับความเอาใจใส่อย่างดีทั้งหมด ดังนั้น(ร่าง)อนุสัญญานี้จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า เด็ก ๆ ในโลกเป็นกลุ่มคนที่อ่อนแอที่สุด และเนื่องมาจากความอ่อนแอนี้เองทำให้พวกเขาต้องการการเอาใจใส่และการคุ้มครองเป็นพิเศษ ทั้งในส่วนครอบครัว ชุมชน และสังคม ซึ่งสิ่งนี้เองสังคมจำเป็นต้องออกกฎหมายพิเศษเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็ก ๆ เหล่านี้

(ร่าง)อนุสัญญานี้จะเป็นพื้นฐานสากลสำหรับสิทธิเด็ก โครงร่างของอนุสัญญานี้จะกล่าวถึง "สิทธิ" และ "เสรีภาพ" ที่เด็กควรจะได้รับอย่างคร่าว ๆ ซึ่งเราควรระลึกว่าสิทธินี้มีความสำคัญเท่าเทียมหรือมากกว่าเสรีภาพ

(ร่าง)อนุสัญญาฯ ยังคงมีจุดอ่อนในตัวเอง ซึ่งได้มีผู้วิจารณ์ว่าไม่ครอบคลุมอย่างเพียงพอที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กทุกประการ แต่(ร่าง)อนุสัญญาฯ เป็นการพยายามอย่างรอบคอบที่จะให้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้รับการรับรองจากผู้แทนของประเทศต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ตามความเป็นจริงแล้ว (ร่าง)อนุสัญญาฯ เป็นเอกสารที่เป็นกลาง และเป็นข้อเท็จจริง กล่าวคือจุดมุ่งหมายไม่ได้แสวงหาสวรรค์สำหรับเด็ก เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนกับภาพลวงตา แต่ทั้งหมดแล้วจะมุ่งสู่สิ่งที่เป็นไปได้ ดังนั้น (ร่าง)อนุสัญญาฯ จึงได้เสนอให้ทุกประเทศที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปกติควรจะให้เด็ก ๆ ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงจะได้แก่ตนเอง ดังจะเห็นว่า ในบางครั้งกฎหมายปกป้องคุ้มครองเด็กของแต่ละประเทศยังไม่เพียงพอกับความต้องการมากเท่ากับสิทธิเด็ก ตามที่(ร่าง)อนุสัญญาฯ ได้เสนอขึ้น

ในประเทศไทยเด็กหลายคนได้รับสถานภาพที่ดีขึ้นในเรื่องสิทธิ ทศวรรษ 1980 เป็นช่วงเวลาของการเจริญเติบโตและการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และการพัฒนานี้เองทำให้เด็กไทยและคนทั่วไปได้รับประโยชน์มากขึ้น การบริการต่างๆ ที่ทางสังคมได้จัดหามาให้ทบทวนแห่งในประเทศไทย อาทิเช่น การสาธารณสุข และการศึกษานั้น เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสใช้สิทธิของตนเอง ซึ่งตรงตามจุดมุ่งหมายหลักของ(ร่าง)อนุสัญญาฯ

อย่างไรก็ตาม มีเด็กไทยส่วนมากยังไม่ได้รับสิทธิ พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล และเอกชนในการได้รับสิทธิพิเศษที่เขาควรจะได้ และบุคคลที่เกี่ยวข้องจะรู้สึกพึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อ เด็ก ๆ ทุกคนจะได้สิทธิขั้นพื้นฐานทั้งในประเทศไทยและที่อื่น ๆ

ข้อตกลงของ(ร่าง)อนุสัญญาฯ ว่าด้วยสิทธิเด็ก จะเป็นขั้นตอนหลักสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายที่จะได้เห็นเด็กทั่วโลกได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน ซึ่งองค์การอนุเคราะห์เด็กนานาชาติหวังว่าทุกประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยคงจะร่วมมือกันทำให้ (ร่าง)อนุสัญญาฯ เป็นกฎเกณฑ์สำคัญในการค้าจรรยาบรรณที่อ่อนแอที่สุดของโลกต่อไป

และที่สำคัญที่สุด เมื่อทุกประเทศได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้ จะต้องแน่ใจว่าได้รับการสนับสนุนและเป็นกฎที่สำคัญและถูกใช้เป็นมาตรการขั้นพื้นฐานในการวัดว่าสิทธิของเด็กก้าวหน้าไปอย่างไรในประเทศต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย

ท้ายที่สุดนี้ REDD BARNA รู้สึกยินดีและเป็นพระคุณที่ได้รับเชิญจาก คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน และองค์กรพัฒนาภาคเอกชน เข้าร่วมในการประชุมครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบถึงความสำคัญของ (ร่าง)อนุสัญญาฯ ว่าด้วยสิทธิเด็ก ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะพยายามปฏิบัติงานขึ้นนี้อย่างดีที่สุด และตั้งใจที่สุด เพื่ออนาคตที่ดีกว่าของเด็กไทยในวันหน้า

ขอขอบคุณ

ภาคผนวก 3
บันทึกภาพ ข้าว และบทความ

เวที - วาทะ

"การพูดถึงสิทธิ จะต้องพูดถึงความรับผิดชอบควบคู่ไปด้วย
เมื่อเด็กมีสิทธิ เด็กจะต้องมีความรับผิดชอบด้วย
ในทำนองเดียวกัน เมื่อผู้ใหญ่ให้สิทธิเด็ก
ก็ต้องรับผิดชอบในการให้ด้วย"

พ.ญ.วันเพ็ญ บุญประกอบ

"นักสังคมวิทยาใด ไม่เข้าใจปัญหาการศึกษาของภิกษุสามเณร
จะให้ยอมรับได้อย่างไรว่า นักสังคมวิทยานั้นรู้จักสังคมไทยที่แท้จริง
ผู้บริหารการศึกษาใด ไม่เอาใจใส่การศึกษาของภิกษุสามเณร
จะให้เชื่อได้อย่างไรว่า ผู้บริหารการศึกษานั้น
สนใจแท้จริงในปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษา
รัฐบาลใด ไม่ยอมแก้ไขปัญหาการศึกษาของภิกษุสามเณร
จะให้นับถือได้อย่างไรว่า รัฐบาลนั้นใส่ใจแท้จริงที่จะแก้ไขปัญหา
และกำจัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนผู้ยากไร้"

สามเณรสมศักดิ์ คุณฤกษ์
วัดจักรวรรดิราชาวาส

"ต่อให้มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างไร
เมื่อทรัพยากรบุคคล ไม่มีคุณภาพก็หมดความหมาย"

เตือนใจ คุณลักษณะ
ประธานกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน จ.พิจิตร

นาย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร นายไสว พัฒโน เดินทางถึงที่ประชุม
ผู้แทนคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน (นายนิยม คำแหง , นายสุวรรณ ดาราวงษ์)
เลขาธิการสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน (นางศรีศักดิ์ ไทยอารี)
และประธานคณะกรรมการด้านเด็ก (นายเกื้อ แก้วเกต) ให้การต้อนรับ

ศาสตราจารย์ ระพี สาคริก กล่าวแสดงความคิดเห็น

ศาสตราจารย์ นพ.ประเวศ วะสี กล่าวแสดงความคิดเห็น

คุณศรีสว่าง น้่วงศ์แพทย์ กล่าวแสดงความคิดเห็น

นายนิยม คำแหง(ที่สองจากขวา) ให้การต้อนรับ
ศาสตราจารย์ นพ.ประเวศ วยสี (ขวาสุด)

นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (กลาง)
ประธานคณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายสถานที่

ศาสตราจารย์ นิดม จันทรวิฑูร กล่าวแสดงความคิดเห็น

คุณหญิงกนก สามเสนวิท กล่าวแสดงความคิดเห็น

ครูประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ กล่าวแสดงความคิดเห็น

คณะผู้อภิปรายสรุป

Mr.Khaled Khali ผู้แทนองค์การสหประชาชาติ
กล่าวแสดงความคิดเห็น

Mr.Terje Thodesen ผู้แทนองค์การเรดบารุ่นา(ประเทศไทย)
ร่วมกล่าวแสดงความคิดเห็น

เด็กและเยาวชนกล่าวแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม

ฟังเสียงเด็กสะท้อนปัญหา ละเมิดสิทธิเด็ก

เมื่อวันที่ 20 พ.ย. ที่ผ่านมา เป็นวันสิทธิเด็ก องค์การสหประชาชาติที่กรุงนิวยอร์กสหรัฐอเมริกา มีการจัดประชุมเพื่อให้เห็นแทนของแต่ละประเทศ ลงมติรับรอง (ร่าง) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอย่างเป็นทางการ มีเด็กจากทั่วโลกกว่า 500 คน เดินทางไปประชุมเพื่อขึ้นคำร้องต่อสหประชาชาติขอให้ยอมรับในอนุสัญญาก่อนการลงมติของเด็ก

ทั้งนี้ เป็นคำแถลงของ นายคาเล็ด คาลิส ผู้อำนวยการสำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ กรุงเทพฯ ระหว่างปราศรัยต่อที่ประชุมสัมมนาว่าสิทธิเด็ก ซึ่งจัดขึ้นโดยสหประชาชาติและเยาวชน ร่วมกับคณะกรรมการสิทธิการสังขและเยาวชนรัฐสภา และคณะทำงานด้านเด็ก ที่ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายนที่ผ่านมา

นายคาเล็ดกล่าวอีกว่า การแสดงออกเพื่อสนับสนุนสิทธิของเด็กในครั้งนี้เป็นภาระหนักยิ่งวันครบรอบปีที่ 30 แห่งปฏิญญาสากลสหประชาชาติเรื่องสิทธิของเด็ก และในวันเดียวกันจะมีการลงคะแนนเสียงเรื่องอนุสัญญาสิทธิของเด็กที่สหประชาชาติอีกด้วย

"อนุสัญญาดังกล่าวใช้เวลา 60 ปีในการร่าง มีการปรับและรวมมาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วให้เข้าด้วยกัน ทั้งยังเสนอหัวข้อใหม่ที่สำคัญ เช่น สิทธิของเด็กในด้านพลเรือน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม หากอนุสัญญานี้ได้รับการยอมรับถือว่าเป็นนโยบายสากลฉบับแรกของนานาชาติ ที่รวมเรื่องสิทธิของเด็กทั่วไป เด็กพิการและเด็กกำพร้าที่จะได้รับการประกันสิทธิทางการศึกษา การดูแลสุขภาพที่เหมาะสม และปกป้องจากการลักขโมยหรือแสวง

ประโยชน์ในทางผิด" ผู้อำนวยการสำนักแถลงข่าวสหประชาชาติกล่าวในตอนหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม การเปิดเวทีสิทธิเด็กที่รัฐสภาครั้งนี้ นอกจากจะมีผู้เข้าร่วมเป็นนักการเมือง นักวิชาการ นักพัฒนา นักสังคมสงเคราะห์ และนักวิชาชีพอื่น ๆ แล้ว ยังมีตัวแทนเด็กนักเรียนจำนวน 500 กว่าคน มาร่วมประชุมและระดมความคิดเห็นกันอย่างคับคั่ง ถึงปัญหาการละเมิดสิทธิเด็ก เพื่อผลักดันให้รัฐบาลตัดสินใจเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้เด็กไทยได้รับประกันสิทธิขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับเด็กทั่วโลก

เคยเดือนใจ จากหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นนักเรียนหญิงคนแรกที่เสนอความเห็นในเวทีสิทธิเด็กว่า สังคมยังให้สิทธิเด็กเกินสมควร โดยเฉพาะการใช้บริการรถประจำทาง เด็กจำนวนมากจะต้องห้อยโหนเพื่อไปโรงเรียนให้ทันเวลา ทั้ง ๆ ที่ไม่สมควรเพราะอาจจะเกิดอันตรายได้ อยากให้รัฐบาลจัดหาโรงเรียนสำหรับเด็ก ๆ

นายณัฐวุฒิ งามบุตร จอม.ร.สาธิตฯ แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจุบันมีการละเมิดสิทธิเด็ก โดยการทำร้ายร่างกาย เอาเปรียบ และใช้แรงงานเด็กเกินขอบเขต จึงอยากให้มีออกกฎหมายลงโทษผู้เอาเปรียบเด็กทั้งหลาย

"ผมรู้สึกว่ กฎหมายที่มีอยู่ก็ดูแลไม่ทั่วถึง เพราะข่าวของเด็กที่ถูกทำร้ายหรือเอาเปรียบมีให้เห็นกันทุกวัน เด็ก ๆ ในอนาคตควรจะมีชีวิตที่ปลอดภัยกว่านี้ ควรจะเข้มงวดลงโทษพวกเอาเปรียบเด็กอย่าง

อเมริกาที่ขังห้ามเด็กเข้าไป หรือมีกฎหมายห้ามเด็กซื้อบุหรี่และเหล้า ประเทศไทยควรจะทำอย่างเดียวกับอเมริกาให้บ้าง"

นายธรรมวุฒิ จากวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ให้ความเห็นในประเด็นที่เด็กตกเป็นเหยื่อของการค้าประเวณี

"เป็นการละเมิดอย่างเห็นได้ชัด สังคมไทยขณะนี้ยังมีทั้งโศกนาฏกรรมและเด็กชายหมอมะขวิดบูมว่า มีบริษัทแห่งหนึ่งส่งแรงงานเด็กอายุ 13 ปีไปทำงาน โดยแขกเป็นนักท่องเที่ยว ส่วนเด็กมาจากต่างจังหวัดได้ค่าแรงเดือนละ 300 บาท ผู้ที่ได้ประโยชน์จากเด็กก็คือคนเขี่ยรถและเจ้าของบาร์ ผมขอฝากให้รัฐบาลพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย เพราะตามศูนย์การค้าหลายแห่งมีเด็กผู้ชาย ไปเดินเกาะเสากันมาก ทำให้รัฐบาลปล่อยให้เกิดเรื่องกรูกรุกอย่างนี้"

ตัวแทนจาก รร. วัดมกุฏกษัตริย์ พุศถึงปัญหาเด็กเร่ร่อน จงใจว่า ถูกแก๊งมิจฉาชีพบังคับให้ไปขอทาน โดยชักจูงให้เกิดศรัทธา คมกาวหรือกินเนอร์เพื่อเด็กจะได้อยู่ในโอวาท ตกเป็นเครื่องมือทำในสิ่งผิด ๆ เป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องเร่งแก้ไขจริงจังเสียที"

นต.อุมา ศรีเลิศ นักเขียน มธ.ร.เสริมอุดมศึกษา ให้ความเห็นว่า สื่อมวลชนโดยเฉพาะโทรทัศน์มักจะไม่ละเมิดสิทธิเด็ก โดยเฉพาะการสื่อภาพเพื่อประจานพ่อแม่ หรือเด็กที่ตกเป็นเหยื่ออย่างชัดเจนโดยไม่คำนึงถึงอนาคตของเด็กมันคน้อย

"โฆะ ฉายที่นำเด็กที่ถูกอุทธรณ์จนขาดการศึกษา นำร่องให้ แล้วพูดว่าอุทธรณ์นั้น หนูกับเพื่อน ๆ อยู่แล้วมีความคิดตรงกันว่า เป็นโฆะ ฉายที่ประจานเด็กชัด ๆ ควรจะแก้โทษโฆะ ฉายที่เน้นให้ผู้ที่โชคร้ายได้เพิ่มความระมัดระวังให้มากขึ้น จะได้ประโยชน์กว่าการนำเด็กมาเป็นเหยื่อของการโฆะ ฉาย"

ขวัญฤทัย แสงวิภาช นักเรียน ม.4 โรงเรียนนวมศรีธรรมพร กล่าวถึงปัญหาเด็กใต้เท้าว่าเป็นแหล่งล่องลอย มอมเมาเยาวชน แม้จะมีกฎหมายห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าไป แต่ในความเป็นจริงเด็กอายุ 11-12 ปีเข้าไปได้จำนวนมากพอ

"หนูไม่ได้เสนอให้มีการปิดสถานี่เหล่านี้ แต่ขอให้มีการตรวจตรวจสอบให้เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าไปได้ เพราะประเทศซึ่งพัฒนามากแล้ว อย่างเช่น

เด็กทวง กน.จากรัฐลงโทษเด็กขาดการดูแล

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายนที่ผ่านมา ในขณะที่สมาชิกวุฒิสภาประชุมเกี่ยวกับเรื่องอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับสภาการคุ้มครองเด็กและเยาวชน และคณะที่ปรึกษาด้านเด็กของโอบิเอมีการจัดการประชุมระดมความคิดเห็น "เวทีสิทธิเด็ก" ขึ้น ณ ห้องประชุมใหญ่ ศาลากลางกรุงเทพฯ

ในการประชุมระดมความคิดเห็น "เวทีสิทธิเด็ก" นี้ มีผู้แทนจากองค์กรหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องกับเด็ก นักวิจัย นิสิต นักศึกษา พระภิกษุ สมณะ วิทยากร สื่อมวลชนและเจ้าหน้าที่การประชุมในครั้งนี้อย่างน้อย 500 คน ที่ประชุมเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องประชุมครั้งนี้แสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน มีการเปิดโอกาสให้เป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการของ 6 อย่างมาพิจารณา เพราะในวันนั้นเป็นวันสิทธิเด็ก

ประเด็นที่ที่ประชุมนำมาแสดงความคิดเห็นนั้นได้แก่ประเด็น การทำอนุกรมเด็ก การล่วงเกินทางเพศ ประเด็นเกี่ยวกับการถือสัญชาติของคนเด็ก เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ด้อยโอกาส และเด็กที่พิการ และประเด็นเกี่ยวกับสิทธิของพ่อแม่ โดยเสนอแนะว่า รัฐบาลควรที่จะเข้าไปคุ้มครองดูแลช่วยเหลือ คุ้มครอง และให้สวัสดิการ ไร้วางจะเป็นเรื่องการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ การบริการด้านต่างๆ เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้งด้านสติปัญญา เพื่อเป็นพลังของประเทศในการพัฒนาชาติในอนาคต และการยอมรับเป็นภาคี พร้อมทั้งให้ประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิเด็กแล้ว

ในโอกาสนี้ยังขาดความห่วงใยจากครอบครัว โรงเรียนเทศบาล และหน่วยงานอื่น ในปัจจุบันนี้ผู้ใหญ่มักไม่ใส่ใจกับเด็ก แม้กระทั่งพ่อหรือแม่ของ

เด็กเอง เพราะได้รับการบ่มเพาะทางจิตที่ถูกต้องเสมอ โดยเฉพาะเมื่อไม่บ่มบ่มก็มีวิญญูจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฟอซันซินดูก และกล่าวต่อไปว่า มีความรู้สึกดีใจ และคิดว่าการประชุมเช่นนี้จะสามารถช่วยเด็กได้มาก พร้อมกับขอบคุณสภาผู้ว่า รัฐบาลให้ผูกพันลูกให้ดี และว่า "การดี ไม่ใช่การเขียนดี แต่เป็นการที่ผู้ใหญ่จะคิดถึงบทบาทของคนเองให้แคบ เพื่อจะได้เข้าใจเด็กอย่างถูกต้อง"

เด็กชายฉัตรภูติ รามสูตร กล่าวว่า การที่รัฐบาลยกเด็กขึ้นเป็นประจำ ทั้งที่มีกฎหมายไทยหรือสากลมาคุ้มครอง กฎหมายนั้นอ่อนไปหรือเปล่า รัฐบาลควรจะมีมาตรการโทษที่เด็ดขาด เด็กจะได้อยู่อย่างปลอดภัย

สามเนตรสมศักดิ์ ตุ๊กตีสถิต กล่าวว่า ตามเด็กเป็นเด็กคนหนึ่ง คนเดียวแล้วสิทธิเด็กจะมีสัมฤทธิ์ผลกับสามเดวิดหรือไม่ และแสดงความคิดเห็นว่า รัฐบาลควรที่จะให้ความสนใจในการศึกษาของสามเดวิด เพราะถ้าถึงวันหนึ่งสามเดวิดอาจจะไปพระสมเด็จฯ ก็ได้ "ถ้าสามเดวิดนี้จะกลายเป็นพระที่ไป เข็มมีคนมาปรึกษาจะได้แก้ข้อบกพร่องไปๆ คนก็จะช่วยกันแก้ไปๆ นี่"

โดยเนื้อหาของการประชุม นายสาทรวิสุต พึ่งวงศ์แทนที่ รองประธานสภาองค์การพัฒนาศักดิ์และเยาวชน กล่าวว่า การคุ้มครองไม่ให้เด็กไปย่ำให้รับการเลี้ยงดูและเรียนมากกว่าถูกเลี้ยงดู แต่มีใช้ด้วยการมีมาตรการด้านกฎหมายเท่านั้น แต่คือมีมาตรการอื่นๆ อีก เช่น มาควบคุมทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การปฏิบัติเป็นจริงไปเองขึ้น ส่วนบทบาทในการคุ้มครองเด็กนั้นเป็นของทุกคนในสังคม รวมทั้งสิทธิเองด้วย และกล่าวต่อไปว่า รัฐบาลควรรีบผลักดันไปเสีย การที่จะที่สักเพียงใด การเข้าร่วมเป็นภาคี และขอให้ได้ศึกษาฉบับในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนี้จะต้องอาศัยความรู้ ข้อมูล จากหลายๆ คน สื่อมวลชนควรจะศึกษาหาฐานความรู้ให้กระทรวงการปฏิรูป

UN to adopt convention on rights of children

United Nations (AP) — The United Nations will today adopt an international convention protecting the human rights of children and setting standards of protection against sexual exploitation, neglect and other abuses.

The General Assembly plans to adopt the draft convention on the 20th anniversary of the Declaration of the Rights of the Child. That declaration has no legally binding effect on nations.

"We must seize the opportunity afforded by the convention to spread the word that children as children have inalienable rights, that they have integrity as persons and that the violation of these rights as set forth in the convention is not acceptable," James Grant, the executive director of the UN Children's Fund, said Tuesday.

UNICEF and many governments and private agencies that support the new convention say it will serve as a basis on which they can fight child abuse and neglect.

The Convention on the Rights of the Child wraps together all international laws concerning the rights of minors, which are currently scattered among more than 80 treaties and declarations drafted over the last 60 years.

When at least 20 nations ratify the convention, it will become binding on the ratifying nations.

Many more countries are expected to sign it quickly, but ratification requires a country to bring all its laws into conformity with the provisions of the convention.

The convention deliberately glosses over some contentious issues that arose during the decade it took for a 42-nation working group of the UN Commission on Human Rights to draft it.

It skirts the issue of abortion and when life begins, for example, by stating only in the non-binding preamble that children deserve special protection "before as well as after birth."

The legally binding text contains no such reference to when childhood begins, although the drafting nations did agree it ends at age 18.

The United States supported the inclusion of the reference to the rights of the unborn.

"Proper prenatal and neonatal care spell the difference between a healthy or health-threatened mother, and between a strong or vulnerable child," said US Congressman Christopher Smith, a Republican.

Another dispute arose over a provision in the convention that sets the minimum age of military recruitment at 16.

Bangkok Post 20 พ.ย. 2535 หน้า 16

ไทยรัฐ 20 พ.ย. 2532 หน้า 19

เข้มพร วิษุณ

ราชนิติ ผู้ช่วยผู้จัดการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

เด็กไทยได้รับการเหลียวแลพิทักษ์สิทธิแค่ไหน

(มทล.) ให้สัมภาษณ์โอกาสวันสิทธิเด็กสากล 20 พ.ย. นี้ว่า ในประเทศไทยขณะนี้เรื่องการพิทักษ์สิทธิของเด็กยังไม่ได้รับการเหลียวแลเท่าที่ควร ปัญหาเด็กถูกใช้แรงงาน ถูกกักขังขูดรีด ทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขืนยังมีให้เห็นเสมอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเด็กที่มาจากแรงงานแล้วถูกตัดขาดความสัมพันธ์กับครอบครัวจนกลายเป็นปัญหาเด็กหายอีกด้วย

นางสาวเข้มพร กล่าวว่า โครงการแรงงานเด็ก เม.มทล. ที่ทางการศึกษาในด้านนี้มา 8 ปี สามารถขบกรณเด็กหายผ่านเจ้าผู้ครองการถึง 58 ราย จากการศึกษาพบว่า เด็ก 28 ราย หายไปเพราะนายจ้าง และสำนักงานจัดหางานที่ที่อยู่ปลอมแก่ผู้ประกอบการ ไม่ยอมมีบันทึกของผู้ปกครอง หรือโยกย้ายที่อยู่เด็กโดยไม่มีแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เนื่องจากเกรงว่าผู้ประกอบการจะมาเอาเด็กกลับบ้านก่อนเวลา 3 เดือน ซึ่งจะ ทำให้สำนักงานต้องคืนเงินค่านายหน้าให้กับนายจ้าง และนายจ้างก็ต้องเสียแรงงานในการทำงานไปก่อนเวลานายจ้างต้องการ นอกจากนี้พบว่าเด็กอีก 18 ราย สูญหายไปเนื่องจากเลิกไม่ทราบกล

ปรับตัวในการทำงาน หรือถูกหาพว ทำร้ายร่างกาย เด็กสูญหายอีก 9 ราย หายไปเนื่องจากเด็กไม่ยอมมาคิดค้นที่บ้านเอง เพราะครอบครัวที่บ้านไม่ยอมอุ่น ถูกพ่อแม่หรือครูขายได้ให้เด็กถูกส่งมาหาได้ตัวนำพักน้มนม เด็กอีกรายหนึ่งถูกนายจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนอุ้มท้องกับเด็กสาว เด็ก หลอกเอาเด็กมาทำงานแล้วเด็กสูญหายไป ส่วน 2 รายสุดท้ายหายไปโดยไม่มีสิรับทราบข้อมูล

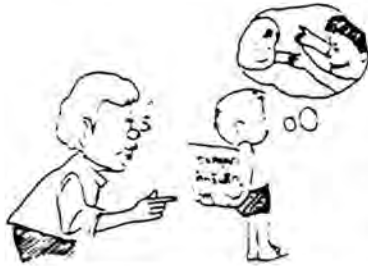
ผู้ช่วยผู้จัดการ มทล.กล่าวต่อไปว่า สำนักงานและนายจ้างมักจะไม่ชอบให้ผู้ปกครองได้พบกับเด็ก เพราะเมื่อหน้าที่ยังมีผู้ปกครองมักจะมีเงินหรือเอาเด็กกลับบ้าน ซึ่งจะ ทำให้สำนักงานและนายจ้างเสียประโยชน์ จึงใช้กลวิธีทุกวิถีทางที่จะทำให้ผู้ปกครองกับเด็กไม่ได้พบกัน ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก และจัดกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 32, 34, 35 และ 36 นอกจากนี้ปัญหาเด็กหายอีกประการหนึ่งเกิดจากการที่เลิกบ้าน และ

เข้มพรนี้ถือไม่ได้ เป็นเหตุให้เด็กไม่สามารถส่งจำให้ผู้ปกครองได้ทราบ ว่า เด็กสูญหายหรือไม่ และอาจอยู่ที่ไหน แต่อย่างไรก็ตามบางครัวเรือนนายจ้างจะห้ามเด็กเขียนจดหมาย ปิดโอกาสของเด็กในการติดต่อกับผู้ปกครอง และบางที่สำนักงานจัดหางานเกรงว่า ผู้ปกครองจะมาเอาเด็กไปก่อน 3 เดือน จึงจะทำให้สำนักงานจัดหางานต้องคืนเงินค่านายหน้าแก่นายจ้าง ทางสำนักงานจึงใช้วิธีให้ผู้ปกครองเซ็นสัญญาอนุญาตให้จ้างเด็กทำงานเป็นรายปี หากผู้ปกครองนำเด็กออกจากงานก่อนเวลา ผู้ปกครองจะต้องโดนปรับในอัตราที่สูงมาก

นางสาวเข้มพร กล่าวว่า ผู้ปกครองควรจะต้องรู้ว่าการให้เด็กมาทำงานในเมืองจะสร้างความลำบากให้กับเด็กมาก เพราะในเมืองไม่มีเจ้าหน้าที่คอยกลั่นแกล้งหวังผลประโยชน์จากเด็ก และมีการเอาเปรียบเด็กเกิดขึ้นบ่อยๆ โดยที่ไม่มีใครทราบ แต่หากมีความจำเป็นที่จะต้องให้เด็กมาทำงานในเมือง ผู้ปกครองควรไปส่งเด็กถึงสถานที่ที่เด็กทำงาน เพื่อจะได้สามารถติดตามไปถึงในภายหลัง และควรกำกับให้เด็กส่งข่าวคราวให้ผู้ปกครองได้ทราบอยู่ตลอดเวลาด้วย

รู้สักรึ...สิทธิเด็ก

อนุสัญญาสิทธิเด็กคืออะไร

เนื่องจากเด็ก ๆ ไม่มีอำนาจทางการเมือง และไม่มีสิทธิในการเลือกตั้ง ดังนั้น การเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ สำหรับเด็กเองจึงต้องอาศัยพ่อแม่ หรือผู้ปกครองและสังคมอย่างเต็มที่ เพื่อช่วยเหลือ และดูแลผลประโยชน์ให้ดีที่สุดสำหรับเขา

อนุสัญญาสิทธิเด็ก จึงหมายถึง อนุสัญญาที่วางขึ้นเพื่อ "คุ้มครองสิทธิที่พึงได้รับของเด็กทุกคน หรือการพิทักษ์ และช่วยเหลือผลประโยชน์ของเด็กทุกคนให้ดีที่สุด"

พจนานุกรมฉบับสิทธิเด็ก 20 พฤศจิกายน 32 เวลา 08.30-18.30 ณ ห้องประชุมใหญ่รัฐสภา โดย คณะทำงานด้านเด็ก

สยามรัฐ 1 พ.ย. 2532 หน้า 11

รู้สักรึ...สิทธิเด็ก

อนุสัญญาสิทธิเด็กเริ่มจากไหน ?

ประเทศโปแลนด์ ได้เสนอให้มีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสากลขึ้นก่อนที่จะเริ่มปี.ศกศกศ (ปี 2522) ประเทศต่าง ๆ เห็นชอบด้วย องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) และศูนย์กลางเพื่อสิทธิมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ จึงเป็นองค์การหลักในการร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กขึ้น

อนุสัญญาร่างขึ้นจากการรวบรวมเอกสาร และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กทั้งในวง และทางอ้อม แต่เอกสารและข้อมูลเหล่านั้นไม่ได้ครอบคลุมสิทธิด้านต่าง ๆ ของเด็กได้หมด ซึ่งมีเอกสารระหว่าง

ประเทศ 80 กว่าฉบับ เช่น อนุสัญญาเงินว่าด้วยกาขาดสากล, อนุสัญญาว่าด้วยการแรงงานระหว่างประเทศ, ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ฯลฯ

พจนานุกรมฉบับสิทธิเด็ก 20 พฤศจิกายน 32 เวลา 08.30-18.30 ณ ห้องประชุมใหญ่รัฐสภา โดย คณะทำงานด้านเด็ก

สยามรัฐ 3 พ.ย. 2532 หน้า 11

รู้สักรึ...สิทธิเด็ก

ทำไมต้องมีอนุสัญญาสิทธิเด็ก ?

1. เพื่อเฝ้าระวัง และสะท้อนสิทธิที่เด็กทุกคนพึงได้ เช่น สิทธิในการพิทักษ์จากการถูกรังแก สิทธิที่จะใช้ชีวิต หรือชื่อสัญชาติได้ สิทธิด้านการบรรเทาทุกข์

2. ทำให้มีการปรับปรุงมาตรฐานที่ใช้บังคับให้ดีขึ้น เช่น เรื่องในพิเศษในการจ้างงาน การบริหารงานด้านการให้ความรู้วิชาการและสาธารณสุข

3. ร่างอนุสัญญาสิทธิเด็กนี้ ครอบคลุมสิทธิ

ด้านต่าง ๆ ที่เด็กพึงได้รับทั้งทางตรง และทางอ้อม เช่น การศึกษาขั้นพื้นฐาน การมีอำนาจเรื่องเงินอุดหนุนบุตร

สยามรัฐ 10 พ.ย. 2532 หน้า 11

ขอสิทธิทันบ้าง!

อนุสัญญา ว่าด้วยสิทธิเด็กขององค์การสหประชาชาติฉบับใหม่ ซึ่งไทยเพิ่งมีมติให้รับรองไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยขอตั้งข้อสงวนบางมาตราขึ้น สามารถแบ่งเนื้อหาได้เป็นหกส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นหลักทั่วไป ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเด็ก การปฏิบัติของรัฐต่อเด็ก เป็นต้น

ส่วนที่สอง ว่าด้วยการคุ้มครองร่างกาย ชีวิต เสรีภาพ สวัสดิภาพของเด็ก
ส่วนที่สาม ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมีอุปหยาทรพคฤกรรมและเด็กประพฤตินิสัยทางอาญา
ส่วนที่สี่ ว่าด้วยหลักการคุ้มครองสิทธิทางแห่ง
ส่วนที่ห้า ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กด้อยโอกาส เช่น เด็กจรจัด รว้อน เด็กพิการ
ส่วนที่หก ว่าด้วยการให้สวัสดิการสังคมแก่เด็ก เนื้อหาเหล่านี้มีสาระจัดกระจายอยู่ในมาตราต่าง ๆ ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งมีด้วยกันทั้งหมด 54 มาตรา
เพื่อสิทธิเด็กและสังคมที่ดีขึ้น
พบกับวันสิทธิเด็ก 20 พ.ย. นี้ 08.30-16.30 น.
ที่ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา
คณะทำงานด้านเด็ก

มติชน 1 พ.ย. 2532 หน้า 20

เด็กก็อนุษย์

หลักทั่วไปในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับนี้ที่พูดถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของ ักมีปรากฏในมาตรา 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 13, 14, 15, 16, 26, 29, 30, 38 และ 41

ในมาตรา 1 ระบุว่า เด็กหมายถึงมนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี นอกเสียจากว่า ภายใต้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้ของเด็กผู้นั้นได้มีการกำหนดอายุการบรรลุนิติภาวะของการเป็นผู้ใหญ่ไว้ต่ำกว่านั้น
มาตรา 2 ระบุว่า รัฐภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้จะเคารพและให้สิทธิตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ให้การยอมรับแก่เด็กทุกคนที่อยู่ในอำนาจของของตน โดยไม่มีข้อยกเว้นแก่เด็กคนใดคนหนึ่ง ไม่ว่าเขาจะทางพันธุ ลีชาติ เพศ ภาษา ศาสนา ความพิการทางกายหรือสติปัญญา หรืออื่น ๆ แห่งกำเนิดทางสัญชาติ เชื้อชาติ หรือสีผิว ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การถือกำเนิด หรือสถานะอื่นใดก็ตามของเด็ก

หรือบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายของเขา
นอกจากนั้น รัฐภาคีจะให้มาตรการที่เหมาะสมทุกประการ เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองปกป้องจากการแปดแยกกับคนหรือการถูกละทิ้งใด ๆ ในทุกรูปแบบอันเป็นอันตรายต่อขณะ กิจกรรม ความพัฒนาหรือเศรษฐกิจหรือความเชื่อของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมายหรือสมาชิกอื่นในครอบครัว
เพื่อสิทธิเด็กและสังคมที่ดีขึ้น
พบกับวันสิทธิเด็ก 20 พ.ย. นี้ 08.30-16.30 น.
ที่ห้องประชุมใหญ่ รัฐสภา
คณะทำงานด้านเด็ก

มติชน 2 พ.ย. 2532 หน้า 20

ในส่วนของหลักทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิเด็กที่ปรากฏใน "มาตรา 3" ระบุว่า การกระทำใด ๆ ก็ตามที่ขัดแย้งหรือกับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นของสงฆ์หรือฆราวาส คณะหรือของรัฐหรือเอกชน ศาสนพิธีกรรม หน่วยงานบริหารของรัฐหรือองค์กร นิตินิตบัญญัติใด ๆ จะต้องถือประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก เป็นสิ่งแรกในการพิจารณา

รัฐภาคีตกลงยินยอมที่จะให้การคุ้มครอง และให้การดูแลเด็กด้อยโอกาสที่จำเป็นสำหรับความผาสุกของเด็ก ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบของเด็กนั้น ๆ ตามกฎหมาย และเพื่อการนี้ ก็จะต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมทั้งทางกฎหมายและบริหาร

รัฐภาคีจะดูแลให้สถาบัน การบริการ หรือตั้งอำนวยความสะดวกใด ๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบกับการดูแลหรือคุ้มครองเด็กปฏิบัติตามมาตรฐานที่ได้กำหนด

เด็กมีสิทธิของตัวเอง

ไว้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความปลอดภัย สาธารณสุข จำนวนและความเหมาะสมของบุคลากร ตลอดจนการให้คำปรึกษาที่มีคุณภาพสามารถเพียงพอ

ในมาตรา 4 ระบุว่า รัฐภาคีจะให้มีมาตรการที่เหมาะสมทั้งทางกฎหมาย บริหาร และอื่น ๆ เพื่อ

คำนึงถึงการไว้ซึ่งไปตามสิทธิที่อนุสัญญาฉบับนี้ได้ให้การยอมรับ

มาตรา 5 ระบุว่า รัฐภาคีจะเคารพในความรับผิดชอบ สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาหรือในบางกรณีของสมาชิกในครอบครัวที่รวมกันอยู่ขนาดใหญ่หรือชุมชนตามธรรมเนียมในท้องถิ่น ฯลฯ ที่จะจัดวางทิศทางหรือการแนะแนวที่เหมาะสมในการใช้สิทธิของเด็กตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ให้การยอมรับ

มาตรา 6 ระบุว่า รัฐภาคีให้การยอมรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิในตัวเองในการดำรงชีวิต และรัฐภาคีจะดูแลให้เด็กมีชีวิตรอด และมีการพัฒนาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เพื่อสิทธิเด็กและสังคมที่ดีขึ้น
พบกับวันสิทธิเด็ก 20 พ.ย. นี้ 08.30 น.-16.30 น.
ที่ห้องประชุมใหญ่รัฐสภา

คณะทำงานด้านเด็ก

มติชน 3 พ.ย. 2532 หน้า 20

ต้องพิทักษ์ คุ้มครอง เด็ก

สิทธิ์หนู อยู่ที่ไหน?

ในส่วนที่ว่าด้วยการคุ้มครองร่างกาย จีวร เสรีภาพ และสิทธิภาพของเด็กรับรองในมาตรา ๖๖ ว่า รัฐภาคีจะให้นิยามการที่ทนายที่หมั้นสมรสหรือมาตรวจทางกฎหมาย บริหารสังคมและการศึกษา เพื่อพิทักษ์เด็กให้พ้นจากการแสพและใช้อำนาจพลัดอย่างผิดกฎหมาย รวมทั้งการที่เอาระบบประสาทอื่น ๆ

ในมาตรา ๖๔ ระบุว่า รัฐภาคีจะให้การพิทักษ์คุ้มครองเด็กจากการถูกเอาเปรียบทางเพศ และการถูกทำร้าย รังแกทางเพศ รัฐภาคีจะให้นิยามการเพื่อป้องกัน การล่อลวงหรือบังคับให้เด็กกระทำการทางเพศที่ผิดกฎหมาย

การใช้เด็กอย่างเอารัดเอาเปรียบเพื่อไว้ได้ประเวณีหรือกระทำการทางเพศอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย การใช้เด็กอย่างเอารัดเอาเปรียบในการแสวงหาและสิ่งของเอกสารอนาจาร

มาตรา ๖๕ รัฐภาคีจะให้นิยามการที่หมายรวมถึงในระดับประเทศ ระดับทวีป และระดับภูมิภาคเพื่อป้องกันการลักพาตัว การขายและการล่อลวงส่งผ่านผิดไปว่าจะเพื่อความประสงค์หรือในรูปแบบใด

มาตรา ๖๖ รัฐภาคีจะพิทักษ์ปกป้องเด็กจากการถูกใช้อำนาจเอารัดเอาเปรียบ ไม่ว่าในลักษณะใดที่จะเป็นผลเสียต่อสวัสดิภาพของเด็ก

มติชน 8 พ.ย. 2532 หน้า 20

สิทธิ์หนู อยู่ที่ไหน?

เด็กไม่ใช่เหยื่อ

มาตรา ๓๖๖ ให้อำนาจในการคุ้มครองร่างกาย จีวร เสรีภาพ และสิทธิภาพของเด็กที่ปรากฏในร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กคือมาตราที่ ๖๖ ซึ่งระบุว่า รัฐภาคีจะให้นิยามการ

การทุกประการที่เหมาะสม เพื่อสร้างเสริมให้เด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการถูกละเลยทอดทิ้ง การถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกค้นแก๊งค์ ถูกทรมาณ ถูกทารุณกรรม ถูกตั้งโทษหรือถูก

กระทำในลักษณะที่ไว้รบนุชนอกรวมหรือนำอันอาจ หรือเป็นเหยื่อของการก่อผู้การสงครามให้พื้นดินผู้สภาวะปกติทั้งทางร่างกายและจิตใจ และให้สามารถปรับตัวกลับคืนสู่สังคมได้

การที่พื้นดินสภาพปกติดังกล่าว จะต้องมิฉะนั้นภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ก่อให้เกิดสุขภาพที่ดี การเคารพในคนเขมและเกียรติภูมิสำหรับเด็ก

มติชน 9 พ.ย. 2532 หน้า 20

มติชน 10 พ.ย. 2532 หน้า 20

เด็กเกิดมา บริสุทธิ์

สิทธิ์หนู อยู่ที่ไหน?

ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กส่วนที่เกี่ยวกับหลักการคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือกระทำ ความผิดทางอาญานั้น มีปรากฏในมาตราที่ ๖๖ และ ๕๐

มาตรา ๖๖ ระบุว่า จะไม่มีเด็กคนใดถูกตรมนานหรือถูกโทษ หรือถูกกระทำในลักษณะที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือทำให้เหยียด จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือต้องโทษ

จำคุกตลอดชีวิต โดยไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยป่่อ หากบุคคลที่ก่อคดีอาญานั้นมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จะไม่มีเด็กคนใดถูกกักขังในวัยที่มีเสรีภาพโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยพลการ การจับกุม กักขังตัว หรือคุมขังเด็ก จะต้องเป็นไปตามกฎหมายและจะกระทำก็ต่อเมื่อเป็นหนทางออกสุดท้ายแล้ว

เด็กทุกคนที่ถูกกักขังเสรีภาพจะต้องได้รับการดำเนินการตาม

หลักมนุษยธรรมและด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และโดยคำนึงถึงความต้องการของบุคคลในวัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่เด็กที่ถูกกักขังในเสรีภาพออกจากผู้ใหญ่ นอกจากนี้จะพิจารณาเห็นว่าจะเป็นผลดีที่สุดสำหรับเด็กที่จะมีแผนกสงเคราะห์และสิทธิที่จะติดต่อกับครอบครัวได้โดยเสรีภาพที่เหมาะสม และการเยี่ยมเยียนนอกเคียงจากในสภาพการปฏิบัติเป็นกรณีกรณี

เด็กทุกคนที่ถูกกักขังเสรีภาพจะมีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางคำปรึกษาที่เหมาะสมและคำอื่น ๆ ที่เหมาะสม

การประกัน สิทธิเด็ก

ในมาตรา 40 ที่เกี่ยวกับหลักการคุ้มครองเด็ก ซึ่งมีปัญหาความประหลาดหรือกระทำความผิดทางอาญา ระบุไว้

รัฐภาคีตระหนักถึงสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา หรือตั้งข้อหา หรือเห็นว่าได้กระทำผิดกฎหมายอาญา ที่จะได้รับการดำเนินการให้สอดคล้องกับความพออาธรรมสร้างเสริมให้เด็กรู้ตัว และเกียรติภูมิของตน ทั้งนี้ให้เด็กมีความเคารพมากขึ้นต่อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานสำคัญ ๆ ของบุคคลอื่น ๆ และคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะสร้างเสริมให้เด็กปรับตัวกับสังคม และมีบทบาทในทางสร้างสรรค์ในสังคมได้ใหม่

เพื่อการนี้ จะไม่มีเด็กคนใดถูกกล่าวหา หรือตั้งข้อหา หรือเห็นว่ากระทำผิดกฎหมายอาญาจากการกระทำ หรือการละเว้นไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายภายใน หรือกฎหมายระหว่างประเทศในได้ระบุห้ามไว้ในช่วงเวลาที่เกิดกระทำเช่นนั้น

เด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา หรือตั้งข้อหาว่ากระทำผิดกฎหมายอาญาจะต้องได้รับการประกันก็ต่อเมื่อว่ารัฐจะขึ้นทนายเพื่อพิทักษ์ได้มีผล ให้รับแจ้งข้อหาทันทีและโดยครบ และจะต้องได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและด้านอื่นที่เหมาะสมเพื่อเตรียมผู้คดีของมาต่อตน

ได้รับการคำนึงถึงโดยไม่มีคำ โต้แย้งว่างานที่นิยามว่าเป็นอิสระและเป็นกลาง หรือโดยศาลยุติธรรม และเป็นการดำเนินคดีที่ยุติธรรมครบกระบวนการ

การขอกฎหมาย จะไม่ถูกบังคับให้ให้การหรือสารภาพความผิด ถ้าถูกพิจารณาตัดสินกระทำผิดกฎหมายอาญา จะสามารถอุทธรณ์ไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลางที่สูงขึ้น

เด็กไม่สามารถเข้าถึงหรือพูดภาษาที่เจือปน ให้มีถิ่นช่วยแปลได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย การพินัยเรื่องส่วนตัวของเด็กอย่างลับๆในทุกระยะของกระบวนการดำเนินคดี

ในมาตรา 40 ระบุด้วยว่า ต้องมีการกำหนดอายุขั้นต่ำของเด็ก ซึ่งถ้าหากว่าต่ำกว่านั้นให้ถือว่าไม่สามารถกระทำผิดกฎหมายอาญาได้

เมื่อเห็นว่ามีเหมาะสมและพึงปรารถนาให้กำหนดมาตรการที่จะใช้สำหรับเด็กเหล่านั้น โดยไม่ต้องดำเนินการตามกระบวนการทางศาล โดยที่สื่อและพลศึกษาชุมชนและการปกป้องคนกฎหมายอย่างเต็มที่

และจะต้องให้มีการกำหนดสิ่งต่างๆ เช่น ค่าสิ่งเกี่ยวกับการดูแล การแนะนำ การให้คำปรึกษา การให้คำปรึกษา การภาคีต่อ การให้ความรู้การดูแล การจัดการศึกษา การฝึกฝนทางอาชีพศึกษา และหนทางอื่นนอกจากการให้อยู่ในความดูแลของสถาบัน เพื่อให้มีการปฏิบัติต่อเด็กในทางที่เหมาะสมกับความเหมาะสมของเด็ก

และได้ยึดส่วนกับทั้งสถานะบุคคลอื่นและความผิดของเด็ก

สิทธิทางแพ่ง (การได้สัญชาติ)

ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กล่าวถึงหลักการคุ้มครองสิทธิเด็กตามแห่งไว้ในมาตรา 7 8 9 10 18 และ 27

ในมาตรา 7 เด็กจะได้รับการคุ้มครองดังนี้คือ

เด็กจะต้องได้รับการจดทะเบียนในทันทีหลังจากเกิดและจะต้องมีสิทธิจากการกำเนิดของเขาที่จะมีชื่อ มีสิทธิที่จะมีสัญชาติ และมีสิทธิเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะรู้จักและได้รับการดูแลเห็น จากบิดามารดาของตน

รัฐภาคีจะดูแลให้มีการดำเนินการตามสิทธิเหล่านี้ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศและ พันธกรณีที่มีอยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหลายที่เกี่ยวกับข้อในเรื่องนี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดจะตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาติ

มติชน 11 พ.ย. 2532 หน้า 20

มติชน 13 พ.ย. 2532 หน้า 20

มติชน 14 พ.ย. 2532 หน้า 20

ตัวตนของเด็ก

ในมาตรา 8 ที่ว่าด้วยหลักการคุ้มครองสิทธิทางแพ่งของเด็ก ระบุไว้ รัฐภาคีให้กระตือรือร้นที่จะเคารพสิทธิของเด็กที่จะรักษาสิทธิและแสดงความคิดเห็นไว้ รวมทั้งสิทธิเด็ก ชัก และญาติที่ใกล้ชิด ในครอบครัวตามที่กฎหมายยอมรับโดยไม่มีอุปสรรคแจ้งต่อผู้ผิดกฎหมาย

ถ้าเปรียบในกรณีนี้เสียเด็กก็ตกอยู่ในข้อบังคับกฎหมาย โฉมให้ได้รับรู้ส่วนหนึ่งส่วนตัว หรือถึงขนาดจากสิทธิบุคคลตาม รัฐภาคีจะคิดว่าให้ความช่วยเหลือแก่คุ้มครองความมั่นคงเหมาะสมที่ก่อให้เกิดตามระบอบกฎหมายแต่ละคนโดยเร็ว

ในมาตราที่ 8 และ 10 มีข้อความที่ระบุไว้ว่า เด็กจะล้มล้มไม่ถูกแยกจากบิดามารดา มาตราที่ 18 ระบุไว้ บิดาและมารดามีความ

รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและการพัฒนาของเด็ก โดยรัฐภาคีจะต้องให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของตนในครอบครัวและสังคม และบรรดาที่ 22 ถึง 24 ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กว่า หน้าที่หลักของเด็กทุกคนที่จะมีส่วนร่วมในครอบครัวควรมีเป็นผู้มีผลต่อการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ สังคม

เพื่อสิทธิเด็กและสังคมที่ดีขึ้น สมกับวันสิทธิเด็ก 30 พย นี้ที่ห้องประชุมใหญ่รัฐสภา 08 30-16 30 น

